

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการเปรียบเทียบวิธีวิจัยของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช

ทรงสิริ วิชิรานนท์

รายงานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินผลประโยชน์ประจำปี ๒๕๕๙
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช

Factors Affecting the Students' Achievement on Research Methodology Course,
Rajamangala University of Technology Pranakorn, Chotiwet Campus

SONGSIRI WICHIRANON

This Report is Funded by Rajamangala University of Technology
Pranakorn, Chotiwet Campus, Academic Year 2006

- ชื่อเรื่อง :** ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาระเบียบวิธีวิจัยของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช
- ผู้วิจัย :** ทรงสิริ วิจิรานนท์
- พ.ศ. :** ๒๕๕๕

บทคัดย่อ

การศึกษารุ่นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการเรียนการสอนวิชาระเบียบวิธีวิจัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โชติเวช ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัยของนักศึกษา และเพื่อสร้างแบบจำลองทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัยของนักศึกษา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวชสาขาวิชาอาหารและโภชนาการชั้นปีที่ ๓ (หลักสูตร ๔ ปี) ปีการศึกษา ๒๕๕๔ จำนวน ๑๓๓ คน โดยสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า

๑ สภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๓.๐๐-๓.๕๕ และมีความต้องการเรียนต่อในระดับปริญญาโท ส่วนอาชีพที่ต้องการคืออาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว คะแนนสอบกลางภาคที่กลุ่มตัวอย่างทำได้เฉลี่ยอยู่ที่ ๑๕.๕ สำหรับทัศนคติที่มีต่อการทำวิจัยกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ายากแต่พอทำได้มีจำนวนสูงสุด และมีการทบทวนบทเรียนเป็นบางครั้ง ในเรื่องการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง ปัญหาส่วนตัวของนักศึกษาในภาพรวมมีปัญหาน้อย

๒ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในวิชาระเบียบวิธีวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ มี ๒ ปัจจัยคือ ปัจจัยคะแนนเฉลี่ยสะสม และปัจจัยปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียน

๓ ปัจจัยทั้ง ๒ ปัจจัยสามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัย ๓๑.๒ และสร้างเป็นแบบจำลองทำนายได้ดังนี้

$$\hat{Y} = ๑๑๐๗๕ (X_1) + ๓๓๔๕ - ๑๐๘๑ (X_2)$$

Title : Factors Affecting the students' Achievement on Research Methodology course, Rajamangala University of Technology Pran akorn, Chotiwet Campus.

Researcher : Songsiri wichiranon

Year : 2006

Abstract

The purpose of this research is to study the factors affecting the undergraduate students' achievement on Research Methodology Course, Rajamangala University of Technology Pranakhon, Chotiwet Campus. The sample groups in this research are the third year students of Chotiwet Campus majoring in Food and Nutrition (4 - year - Programme) totaling 133. The research was done by a definitely random selection. The instruments used in data collection are the questionnaires and the statistics by means of various uses namely percentage value, frequency value, Arithmetic means value, standard deviation value, Pearson product moment coefficient correlation and Step - wise multiple regression analysis.

The results of the study are as follow:

1. Most of the sample group are female, their grade point averages are 3.00 - 3.49. They require further their studies in Master degree. As for the future career, they want to own private business. The mid-term scores made by the sample group averages at 19.5. As for the attitude of the sample group to do research, most of the students thought that it was difficult but they can possibly do. Some students revised their lesson from time to time. In term of the class participation, it is found that the sample group can take part in class in an moderate level and personal problems of the sample group are in a low level.

2. Factors affecting the students' achievement on Research Methodology which imply significantly in statistics at 0.05. Can be divided into two factors, (1) cumulative grade point average and (2)students' problem of how to adjust to the study environment.

3. The two factors can be predicted for the achievement on Research Methodology at the percentage of 31.2 and can be formed as model of the Research Methodology achievement predictive equation as follow

$$\hat{Y} = 11079(x_1) + 3349 - 1081(x_2)$$

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้เกิดขึ้นได้ด้วยแรงกระตุ้นของหัวหน้าคณะวิชาศึกษาทั่วไป ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกศินี บำรุงไทย ที่ต้องการให้มีการทำวิจัยในรายวิชาของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ทั้งนี้เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของการเรียนการสอนและเพื่อเพิ่มประสิทธิผลของนักศึกษา

การวิจัยฉบับนี้สำเร็จล่วงได้ด้วย การสนับสนุนทุนการวิจัยจากงบประมาณผลประโยชน์ประจำปี ๒๕๔๕ ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการ ท่านผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจตลอดการทำวิจัย ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดมวิทย์ พลเยี่ยมที่ช่วยเหลือแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูล และขอขอบใจนักศึกษสาขาวิชาอาหารและโภชนาการชั้นปีที่ ๑ (หลักสูตร ๔ ปี) ปีการศึกษา ๒๕๔๔ ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี ตลอดจนขอขอบคุณผู้ที่ให้ความร่วมมือและให้ความอนุเคราะห์ทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้

ทรงสิริ วิจิรานนท์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	(๑)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(๒)
กิตติกรรมประกาศ.....	(๓)
สารบัญ.....	(๔)
สารบัญตาราง.....	(๖)
บทที่	
๑ บทนำ.....	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	๒
ขอบเขตการศึกษา.....	๒
สมมติฐานการวิจัย.....	๓
นิยามศัพท์.....	๓
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๔
๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๕
แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้.....	๕
ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอน.....	๖
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	๑๖
ลักษณะรายวิชาการเบี่ยงวิธืวิจัย.....	๑๖
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๑๘
กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	๒๑
๓ วิธีดำเนินการวิจัย.....	๒๔
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	๒๔
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๒๔
ขั้นตอนและวิธีการในการศึกษา.....	๒๕
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	๒๖
เกณฑ์การแปลผล.....	๒๖
๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๒๘
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะทั่วไป	๓๐
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วกับการเรียนวิชาการเบี่ยงวิธืวิจัย.....	๓๑

สารบัญ (ต่อ)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาของนักศึกษา.....	๓๔
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัย.....	๔๕
แบบจำลองทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัย.....	๔๖
๕ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	๔๘
สรุปผลการวิเคราะห์.....	๕๐
อภิปรายผล.....	๕๑
ข้อเสนอแนะ.....	๕๒
บรรณานุกรม.....	๕๔
ภาคผนวก.....	๕๖
ตัวอย่างแบบสอบถาม.....	๕๗

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
๑ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ คะแนนเฉลี่ยสะสม ความต้องการศึกษาต่อ และอาชีพที่ต้องการทำในอนาคต.....	๓๐
๒ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการเบี่ยงวิธีวิจัย.....	๓๑
๓ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติความยากง่าย ในการทำวิจัย.....	๓๒
๔ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการทบทวน บทเรียน.....	๓๒
๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการมีส่วนร่วมในการเรียน.....	๓๓
๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาด้านสุขภาพ.....	๓๔
๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาด้านการเงิน.....	๓๕
๘ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาด้านอารมณ์ความรู้สึก.....	๓๖
๙ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาด้านบ้านและครอบครัว.....	๓๖
๑๐ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาด้านการปรับตัวในการเรียน.....	๓๗
๑๑ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาด้านห้องสมุด.....	๓๘
๑๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาด้านผู้สอน.....	๓๙
๑๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัญหาด้านเนื้อหาวิชา.....	๔๐
๑๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภาพรวมของปัญหาส่วนตัวนักศึกษา.....	๔๑

สารบัญตาราง (ต่อ)

๑๕	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความปัญหาในการเรียน วิชาการเขียนวิธีวิจัยจำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง.....	๔๒
๑๖	ความถี่ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นว่าวิชาการเขียนวิธีวิจัย มีความสำคัญในระดับปริญญาตรี.....	๔๓
๑๗	ความถี่ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อเสนอที่มีต่อวิชาการเขียนวิธีวิจัย.....	๔๔
๑๘	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์วิชาการเขียนวิธีวิจัย.....	๔๕
๑๙	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ วิชาการเขียนวิธีวิจัยเป็นเกณฑ์ โดยใ้การวิเคราะห์แบบStepwise.....	๔๖

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวชเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงมากกว่า ๖๐ ปีในการผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านคหกรรมศาสตร์ในระดับต่างๆ จากเดิมที่ผลิตบุคลากรในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มาเป็นระดับปริญญาตรีในปัจจุบัน โดยมีเป้าหมายให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาเหล่านั้นมีความเป็นเลิศทั้งด้านวิชาการและทักษะการปฏิบัติงาน จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ที่มุ่งไปสู่การเป็นศูนย์กลางความรู้ และการเป็นผู้นำในการจัดการศึกษาคหกรรมศาสตร์ในลักษณะของสหวิทยาการ เพื่อผลิตและยกระดับความสามารถของบุคลากรให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน ดังนั้นเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายดังกล่าว สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตโชติเวชจึงมีพันธกิจที่สำคัญ ๕ ประการ ได้แก่ (๑) ผลิตบุคลากรทางการวิชาชีพที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน (๒) ผลิตงานวิจัย งานสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรมที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน (๓) มุ่งไปสู่การเป็นสถานศึกษาที่เน้นความเป็นเลิศด้านวิชาการและวิชาชีพ (๔) สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนากำลังคนของประเทศด้านวิชาการ และวิชาชีพ และ (๕) พัฒนาองค์กรและทรัพยากรบุคคลมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ และได้มาตรฐาน ทำนุบำรุงศาสนา ส่งเสริมวัฒนธรรมไทย และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตโชติเวช, ๒๕๔๗ : ๕)

จากพันธกิจทั้ง ๕ ประการดังกล่าวจะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เป็นสถาบันการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาการวิจัยค่อนข้างมาก โดยต้องการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถสร้างสรรค์ผลงาน สร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ ตลอดจนนวัตกรรมที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั่วไป ซึ่งได้ปรากฏเป็นรูปธรรมในรูปของการจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาการระเบียบวิธีวิจัย วิชาวิจัยคหกรรมศาสตร์ และวิชาแผนงานพิเศษ ปรากฏในหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ในระดับปริญญาตรี ทั้งนี้เพื่อให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีทักษะในการทำวิจัย และสามารถนำไปใช้พัฒนาวิชาชีพของตนต่อไป

อย่างไรก็ตามในปีการศึกษา ๒๕๔๘ จากผลคะแนนการสอบวิชาการระเบียบวิธีวิจัยของนักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (หลักสูตร ๔ ปี) ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการระเบียบวิธีวิจัยจำนวน ๑๓๓ คน ในการสอบกลางภาคการศึกษา ๒/๒๕๔๘ ที่ผ่านมา พบว่า นักศึกษาสาขาอาหารและโภชนาการ (หลักสูตร ๔ ปี) ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการระเบียบวิธีวิจัยอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ ๕๐) มีผลสัมฤทธิ์คิดเป็นร้อยละ ๑๒ ในขณะที่มีนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าร้อยละ ๘๐ เพียงร้อยละ ๖.๐๑ เท่านั้น

จากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ผู้ศึกษาในฐานะผู้สอนซึ่งมีส่วนสำคัญในการรับผิดชอบการเรียน การสอนวิชาดังกล่าวจึงสังเกตเห็นความสำคัญที่จะศึกษาถึงที่มาที่ไปของสาเหตุการมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำของนักศึกษาโดยผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัย ไม่ว่าจะเป็ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัย หรือ ปัจจัยด้านปัญหาส่วนตัวของนักศึกษาก็ตาม ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและ เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนวิชาระเบียบวิธีวิจัยให้มีประสิทธิผลสมกับที่มหาวิทยาลัยฯมุ่งหวัง นอกจากนี้ผู้ที่เกี่ยวข้องก็จะสามารถนำผลของการศึกษาครั้งนี้ไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการเรียน การสอนในวิชาอื่นๆของมหาวิทยาลัยฯต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการเรียนการสอนวิชาระเบียบวิธีวิจัยของนักศึกษาที่ลง ทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ ๒/๒๕๔๘
๒. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัยของนักศึกษาที่ลง ทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ ๒/๒๕๔๘
๓. เพื่อสร้างแบบจำลองทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัย ของนักศึกษาที่ลง ทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ ๒/๒๕๔๘

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม โดยมีขอบเขตดังนี้

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขต โขติเวชที่ลงทะเบียนเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัย ภาคเรียนที่ ๒/๒๕๔๘

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (หลักสูตร ๔ ปี) ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโขติเวช ที่ลงทะเบียน เรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัย ในภาคเรียนที่ ๒/๒๕๔๘ จำนวน ๑๓๓ คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชา ระเบียบวิธีวิจัยเท่านั้น โดยผลสัมฤทธิ์ดังกล่าวได้จากคะแนนสอบกลางภาคเรียนที่ ๒/๒๕๔๘ ซึ่งได้มีการปรับฐานคะแนนให้เป็นฐานร้อยเท่ากัน

ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ในการศึกษาคครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระไว้ ๓ ปัจจัย ดังนี้

๑. ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ประกอบด้วย เพศ คะแนนเฉลี่ยสะสม ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ความคาดหวังด้านอาชีพ

๒. ปัจจัยด้านการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัย ประกอบด้วย ทักษะคติเกี่ยวกับความยากง่ายในการทำวิจัย ความถี่ในการทบทวนบทเรียน ระดับการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

๓. ปัจจัยด้านปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา ประกอบด้วย ปัญหาด้านสุขภาพ ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านอารมณ์ และความรู้สึกลึกซึ้ง ปัญหาด้านบ้านและครอบครัว ปัญหาด้านการปรับตัวในการเรียน ปัญหาด้านห้องสมุด ปัญหาด้านอาจารย์ ปัญหาด้านเนื้อหาหลักสูตร

ตัวแปรตาม ในการศึกษาคครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

๑. นักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน น่าจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัยแตกต่างกัน

๒. ปัญหาด้านสุขภาพ ด้านการเงิน ด้านอารมณ์และความรู้สึกลึกซึ้ง ด้านครอบครัว ด้านการปรับตัวในทางการเรียน ด้านห้องสมุด ด้านอาจารย์ และด้านเนื้อหาหลักสูตร ของนักศึกษาน่าที่จะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา

นิยามศัพท์

ปัจจัย หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์วิชาการแบบวิจัย ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ปัจจัยด้านการเรียนวิจัย และปัจจัยด้านปัญหาส่วนตัว ของนักศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน หมายถึง ผลของการกระทำที่เกิดจากการเรียนรู้ โดยอาศัยความช่วยเหลือ ร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง และประเมินค่าการกระทำนั้นออกมาในลักษณะที่เหมาะสม หรือไม่เหมาะสม หรือได้คะแนนสูง หรือต่ำ ต่อสิ่งที่ได้เรียนรู้นั้น

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (หลักสูตร ๔ ปี) มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขต โชติเวชที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการแบบวิจัย ในภาคเรียน ที่ ๒/๒๕๔๘

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการแบบวิจัยของนักศึกษสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ(หลักสูตร ๔ปี)
๒. เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาการแบบวิจัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
๓. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัย ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโขขีเวชที่ลงทะเลเบียนเรียนในภาคเรียนที่ ๒ / ๒๕๕๘ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพอจะรวบรวมประเด็นดังนี้

๑. แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้
๒. ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนสอน
๓. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
๓. ลักษณะรายวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัย
๔. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑. แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้

๑.๑ ความหมายการเรียนรู้ การเรียนรู้ถือเป็นขั้นตอนหรือกระบวนการที่สำคัญของมนุษย์ในการรับรู้เรื่องราวหรือหาข้อมูลที่เกิดขึ้น มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้ดังนี้

John Dewey (อ่างในอุทรพจน์ ไกยวรรณ ,๒๕๔๑) ให้ความหมายการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้คือ ผลบวกอันเป็นฐานเฉลี่ยของสิ่งที่รู้อันเหลืออยู่หลังจากการลืมหมดแล้ว

Carter V. Good (๑๙๗๓) ให้ความหมายการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือพฤติกรรมอันเป็นผลเนื่องมาจากบุคคลได้มีประสบการณ์

วิชย แหวนเพชร (๒๕๓๐ อ่างในทรงศิริ วิชิรานนท์ ,๒๕๔๐) ให้ความหมายการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้คือ การที่ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงพฤติกรรมไปจากเดิม โดยพฤติกรรมนั้นเป็นไปในทางออกงามก้าวหน้าทั้งด้านสมอง จิตใจ และด้านการเคลื่อนไหวของร่างกาย โดยผ่านประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

ประดิษฐ์ เอกทัศน์ (๒๕๓๗) ให้ความหมายการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากเดิมไปสู่พฤติกรรมใหม่ หรือความสามารถใหม่ที่ค่อนข้างถาวร และ

พฤติกรรมใหม่นี้เป็นผลมาจากประสบการณ์ หรือการฝึกฝน มิใช่เป็นผลมาจากการตอบสนองตามธรรมชาติ วุฒิภาวะ พืชยาต่างๆ อุบัติเหตุ หรือความบังเอิญ

จากความหมายดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากประสบการณ์ที่ค่อนข้างถาวรและเป็นไปในทางที่สังคมต้องการ

๑.๒ ธรรมชาติการเรียนรู้ Cronbach (อ้างใน ประคิษฐ์ เอกทัศน์ , ๒๕๓๗) ได้อธิบายธรรมชาติของการเรียนรู้ไว้ดังนี้

๑.๒.๑ จุดมุ่งหมายของผู้เรียน หมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนมุ่งหวังหรือต้องการจากการเรียน

๑.๒.๒ ความพร้อม เป็นลักษณะที่เอื้อต่อการเรียน ก่อนเรียนผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมทุกด้านไม่ว่าจะเป็นวุฒิภาวะความพร้อมทางด้านจิตใจ สิ่งแวดล้อม หรืออุปกรณ์การเรียนอื่นๆ ที่นำมาประกอบการเรียน

๑.๒.๓ สถานการณ์ หมายถึง สิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้าต่างๆที่มากระทำต่อผู้เรียน

๑.๒.๔ การแปลความหมาย หมายถึง การพิจารณาส่งแวดล้อม หรือสถานการณ์มาใช้ให้เป็นประโยชน์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียน

๑.๒.๕ ลงมือกระทำ การที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนเข้าถึงจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้เร็วขึ้นและถาวรมากขึ้น

๑.๒.๖ ผลที่ตามมา หลังจากที่ตอบสนองสิ่งเร้า หรือสถานการณ์แล้วผลที่ตามมาคือ อาจประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย จะเกิดความพึงพอใจ ซึ่งจะเป็นแรงจูงใจให้ทำกิจกรรมอย่างเดิมอีก

๑.๒.๗ ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง จะเกิดใน ๒ ลักษณะ คือ ปรับปรุงการกระทำของคนใหม่ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย โดยย้อนไปพิจารณาหรือแปลสถานการณ์ หรือสิ่งเร้าใหม่แล้วหาวิธีการทำพฤติกรรมที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายให้ได้ อีกประการหนึ่ง อาจไม่เลิกทำกิจกรรมนั้นก็ได้

๑.๓ องค์ประกอบที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ผู้เรียนจะเรียนรู้ ขึ้นกับปัจจัยหลายประการได้แก่

๑.๓.๑ วุฒิภาวะ วุฒิภาวะเป็นกระบวนการที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งจะเป็นไปตามลำดับวัย ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา พอจะกล่าวได้ว่า วุฒิภาวะหมายถึง การบรรลุถึงขั้นสุดยอดของความเจริญเติบโตเต็มที่ในระยะเวลาใดระยะหนึ่ง และพร้อมจะกระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้เหมาะสมกับวัย การเปลี่ยนแปลงตามธรรมชาตินี้ไม่จัดเป็นการเรียนรู้ แต่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

๑.๓.๒ ความพร้อม เป็นสภาวะของบุคคลที่มีวุฒิภาวะทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ประสบการณ์เดิม และความสนใจที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างบังเกิดผล ความพร้อมในการเรียนกิจกรรมแต่ละอย่างมีแตกต่างกัน

๑.๓.๓ การฝึกฝน เป็นการกระทำซ้ำในพฤติกรรมนั้นๆ เพื่อฝึกทักษะให้เกิดความชำนาญ แต่ควรมีการตระหนักว่าจะไม่ทำให้ผู้เรียนเหนื่อยล้าเกินไปเพราะอาจกลายเป็นผลเสียได้

๑.๓.๔ การเสริมแรง เป็นการเพิ่มพลังให้บุคคลกระทำพฤติกรรมนั้นๆซ้ำอีก โดยปกติคนเราจะกระทำในสิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการเสริมแรงจึงเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและปฏิกิริยาตอบสนองมากขึ้น

๑.๓.๕ การถ่ายโยงการเรียนรู้ ถ้าการเรียนรู้ในครั้งก่อนๆประสบความสำเร็จ ก็จะส่งผลช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้ครั้งใหม่ดีขึ้น

๒. ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอน ในการพัฒนาการเรียนการสอนนั้นจะต้องจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบ ซึ่งจะมีรายละเอียดดังนี้

๒.๑ องค์ประกอบของการเรียนการสอน อูทุมพร (ทองอุไร) จามรมาน ได้กล่าวถึง กิจกรรมการเรียนการสอนจะเกี่ยวข้องกับ (๑) วัตถุประสงค์ในการสอนของอาจารย์และการเรียนของนักศึกษา (๒) เทคนิคการสอนของอาจารย์เทคนิคการเรียนของนักศึกษา สื่อต่างๆที่ช่วยให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ และ(๓) การวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา การสอนของอาจารย์ และการประเมินผลการเรียนรู้ (อูทุมพร (ทองอุไร) จามรมาน,๒๕๔๑)

๒.๑.๑ วัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน

นักศึกษา ควรระบุดูมุ่งหมายในการเรียนให้ชัดว่า ต้องการอะไรจากการเข้ามาศึกษา ควรมุ่งที่การพัฒนาสมองให้ได้รับความรู้ให้มากที่สุด ให้เกิดการคิดที่เป็นระบบ วิเคราะห์ให้เป็น และพัฒนาจิตใจ เกิดสำนึกถึงส่วนร่วม และรู้จักรักษาสีทธิและหน้าที่ของตน ทักษะการเรียนในอุดมศึกษาได้แก่

- ๑) ทักษะการอ่าน อ่านเร็ว อ่านรู้เรื่อง อ่านเป็น อ่านแล้ววิเคราะห์ได้
- ๒) ทักษะการเขียน เขียนถูกต้องตามหลักภาษา เขียนสื่อสารรู้เรื่อง เขียนได้เนื้อหา มีการอ้างอิงที่ถูกต้อง เขียนจากการอ่านที่หลากหลาย
- ๓) ทักษะการฟัง มีสมาธิในการฟัง รู้จักฟัง จับประเด็นได้
- ๔) ทักษะการถาม ฝึกตั้งคำถามที่มาจากการคิดวิเคราะห์ ถามเพื่อให้กระจ่างขึ้น ถามเพื่อให้เกิดความคิดที่แตกฉาน และมีมารยาทในการถาม
- ๕) ทักษะการคิด รู้จักคิดเป็น คิดได้ คิดออก คิดวิเคราะห์ คิดอย่างเป็นระบบ
- ๖) ทักษะการจดบันทึกคำบรรยาย จดเฉพาะหัวข้อ และประเด็นเพื่อไปค้นคว้าต่อ
- ๗) ทักษะการค้นคว้า ควรหัดใช้คอมพิวเตอร์เพื่อใช้ Internet และเข้า Website หรือติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นผ่าน e-mail ซึ่งจะก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการค้นคว้า และได้ ความรู้ที่รวดเร็วทันสมัย
- ๘) ทักษะทางภาษา ควรแสวงหาทักษะในภาษาอื่นนอกเหนือจากภาษาไทย เพื่อให้สามารถอ่านได้มากขึ้น เพื่อให้สามารถค้นคว้าความรู้จากภาษาอื่นได้เพิ่มเติมมากขึ้น

๘) ทักษะทางร่างกาย นักศึกษาควรรู้เรื่องการรักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง และแบ่งเวลาเพื่อออกกำลังกายให้สม่ำเสมอ รับประทานอาหารที่เป็นประโยชน์ พักผ่อนให้เพียงพอ ทำจิตใจให้สงบ ซึ่งการแบ่งเวลาให้เหมาะสมจะทำให้ นักศึกษาพัฒนาได้ทั้งสมอง จิตใจ และร่างกายพร้อมกัน

๑๐) ทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่น การรู้จักคบกับคนอื่น มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และมีมารยาทต่อกัน จะทำให้มีเพื่อนมาก

๑๑) ทักษะการวางแผนและบริหารเวลา ควรมีการวางแผนการเรียน ตามตารางสอน และงานที่ต้องทำ และบริหารเวลาให้เหมาะสมระหว่างการเข้าห้องเรียน การค้นคว้านอกห้องเรียน การดูแลสุขภาพอนามัยของตนเอง การพักผ่อน การใช้เวลากับเรื่องส่วนตัว กับ ครอบครัวให้เหมาะสม

อาจารย์ ในการสอนอาจารย์ควรระบุวัตถุประสงค์ของตนให้สอดคล้องกับ ภาระงานของสถาบัน วัตถุประสงค์ของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของรายวิชาวิชา ถ้าวัตถุประสงค์ของ อาจารย์กับของนักศึกษาสอดคล้องกัน การเรียนการสอนนั้นจะราบรื่น และถ้าสอดคล้องกันในเรื่องคุณภาพด้วย การเรียนการสอนนั้นจะมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานการศึกษา วัตถุประสงค์ของการศึกษามุ่งพัฒนาความสามารถของนักศึกษา ๖ ด้าน คือ

- ๑) สมอง ปัญญา ความรู้ ความคิด ความถนัดทางปัญญา
- ๒) จิตใจ ความรู้สึก บุคลิก ลักษณะ ทัศนคติ ค่านิยม ความสนใจ
- ๓) กล้ามเนื้อ การพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก ให้เจริญเติบโต เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน และเป็นคนสมส่วน
- ๔) สุขภาพอนามัย แข็งแรง มีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพของตนเอง และรู้จักออกกำลังกาย
- ๕) สังคม รู้จักมารยาทในสังคมและเป็นคนที่ใครๆรัก
- ๖) ทักษะทางปัญญา เกิดความคล่องแคล่วในการใช้ปัญญาแก้ปัญหา

๖) ทักษะทางปัญญา เกิดความคล่องแคล่วในการใช้ปัญญาแก้ไขปัญหาและมีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษา

๒.๑.๒ เทคนิคการเรียนและการสอน

เทคนิคการเรียน เทคนิคการเรียนที่สำคัญ คือ การใช้ทักษะการเรียนที่ได้กล่าวไว้ในวัตถุประสงค์การเรียนในหัวข้อนักศึกษาให้เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะเรื่องการวางแผนการเรียนและการบริหารเวลา กล่าวคือ (ก) เตรียมตัวอ่านก่อนเข้าเรียน (ข) ฟังและจดเฉพาะประเด็นที่สำคัญและคิด ตั้งคำถาม และ(ค) อ่าน ค้นคว้าเพิ่มเติม จดบันทึกให้เป็นเนื้อหาที่สมบูรณ์

เทคนิคการสอน ในระดับอุดมศึกษาแบ่งได้ ๓ เกณฑ์ คือ

๑) ใช้จำนวนนักศึกษาเป็นหลัก ได้แก่ การสอนกลุ่มขนาดใหญ่ การสอนกลุ่มขนาดกลาง การสอนกลุ่มขนาดเล็ก และการสอนรายบุคคล

๒) ใช้ครูเป็นหลัก ได้แก่ การสอนที่ครูบรรยายให้นักศึกษาฟัง ให้นักศึกษาจัดสัมมนา ฝึกปฏิบัติ ให้นักศึกษาทดลอง ให้เรียนเอง ให้อภิปราย ให้เรียนกับสื่อ และให้รายงานผลที่ไปศึกษามาให้เพื่อนฟัง

๓) ใช้วัตถุประสงค์เป็นหลัก ได้แก่ การสอนที่มุ่งหวังให้นักศึกษาจำได้ เข้าใจได้ ประยุกต์ได้ วิเคราะห์เป็น สังเคราะห์เป็น ประเมินเป็น หรือเป็นคนดี มีคุณธรรม หรือทำเป็น ทำงานเป็น ทีม

การใช้เทคนิคการสอนจะต้องคำนึงถึงการสอนที่มีความหมาย และใช้ได้จริง โดยอิงวัตถุประสงค์เป็นหลัก จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ที่สำคัญ ๔ ประการคือ (๑) การพัฒนาด้านสังคม ได้แก่การทำงานเป็นทีม ให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน (๒) การพัฒนาด้านสมอง ให้เกิดกระบวนการเรียนรู้-คิดเป็น (๓) การพัฒนาตน ให้เกิดความเชื่อมั่นในตัวเอง เข้าใจตัวเอง และควบคุมตัวเองได้ และ (๔) การพัฒนาทักษะอาชีพ ให้เกิดทักษะในการประกอบอาชีพ

๒.๑.๓ เทคนิคการวัด-การประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาและการสอนของอาจารย์ จัดได้ ๔ ประเภทคือ การทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการประเมินผลงาน

นักศึกษา ผลการวัดเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า นักศึกษามีความรู้ในเรื่องดังกล่าวมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะ เป็นข้อมูลย้อนกลับสู่การเตรียมตัวของเขาว่าเหมาะสมกับความคาดหวังของอาจารย์หรือไม่ และควรปรับการวางแผน การเตรียมตัวใหม่อย่างไร

อาจารย์ การวัดผลของอาจารย์ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการสอน และหาเทคนิคการวัดผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกระบวนการเรียนการสอน การวัดผลเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับสู่ตัวนักศึกษาและอาจารย์ว่า นักศึกษายังมีจุดบกพร่องที่ใดบ้าง เพื่อที่อาจารย์จะได้ชี้ให้นักศึกษาพิจารณาเป็นรายบุคคล สำหรับตัวอาจารย์ ผลการวัดผลก็จะเป็นข้อมูลย้อนกลับว่า อาจารย์มีจุดบกพร่องในการสอนที่ใดบ้าง

การวัดผล-ประเมินผลที่ดีคือ การวัด-ประเมินหลาย ๆ ครั้ง และหลายวิธี เช่น วัดก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน โดยการทดสอบ สังเกต สัมภาษณ์ ให้ทำผลงาน และควรวัดผลทั้งในห้อง นอกห้อง ครอบคลุมทั้งความรู้ ความคิด จิตใจ ตลอดจนสังคมของนักศึกษาด้วย

๒.๒ ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้

การศึกษางานวิจัยของทิพาวดี เอมะวรรณะ เรื่องการพัฒนาพฤติกรรมเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนของนักศึกษา ซึ่งนำเสนอต่อคณะกรรมการวิจัยเสริมหลักสูตรคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้วิจัยได้กล่าวถึงแนวคิดในการเรียนรู้ของ Gagne (๑๙๘๕, หน้า ๒-๕ อ้างถึงในทิพาวดี เอมะวรรณะ : ๒๕- ๒๖) ว่า

๒.๒.๑ แนวคิดของGagne ได้กล่าวถึงสภาวะที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ว่าจะครอบคลุมถึงเหตุการณ์เมื่อการเรียนรู้เกิดขึ้น โดยการสังเกตจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายนอก เมื่อการเรียนรู้เกิดขึ้นโดยระบุว่า สถานการณ์ที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้นั้นมี ๑ ประการที่สำคัญคือ ผู้เรียน สภาวะการณ์แวดล้อม (การวางแผนการเรียนรู้ การจัดการให้เกิดการเรียนรู้ และวิธีสอน) และทัศนคติของผู้เรียน ดังนี้

๑) ผู้เรียน หมายถึงมนุษย์ จะมีการเรียนรู้ได้ดีมากน้อยเพียงใดนั้น จะเกี่ยวข้องกับอย่างมากกับความสามารถ (capabilities) ของบุคคลกลุ่มนั้น ซึ่ง Gagne ได้แบ่งออกเป็น ๕ ประเภทคือ ทักษะทางสติปัญญา วิธีการความคิด ความสามารถในการใช้ภาษา ความสามารถในการใช้ทักษะเคลื่อนไหว และทัศนคติ ซึ่งหากมนุษย์มีฐานของการเรียนรู้ทั้ง ๕ ประเภทดังที่กล่าวมาอย่างสมบูรณ์ ก็จะส่งผลให้การเรียนรู้ที่แสดงออกให้เราทราบทางพฤติกรรมได้อย่างสมบูรณ์ด้วย

๒) สภาวะแวดล้อม นักทฤษฎีด้านการเรียนรู้กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับสภาวะการณ์ภายนอกต่างๆที่ผู้เรียนสัมผัส การเรียนรู้ของมนุษย์มิได้เกิดขึ้นโดยปล่อยให้ธรรมชาติจัดสรรอย่างบังเอิญ แต่สภาพที่เกิดการเรียนรู้ เป็นสภาพที่เกิดขึ้นภายใต้การบังคับของมนุษย์เอง และมนุษย์ยังใช้วิธีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมต่างๆให้เป็นไปตามแต่ที่ต้องการจะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างที่ตนต้องการอีกด้วย ทั้งนี้สภาพแวดล้อมของผู้เรียนแบ่งออกเป็น ๒ ส่วนใหญ่ ๆ คือ สภาพแวดล้อมภายใน กับสภาพแวดล้อมภายนอก

(๑) สภาพแวดล้อมภายในตัวผู้เรียน (Internal Condition) หมายถึง ทักษะสติแรงจูงใจ และสภาพอารมณ์ จิตใจ เป็นต้น โดยสภาวะแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมในการเรียนหนังสือให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๒) สภาพแวดล้อมภายนอก (External Condition) ได้แก่ สถานการณ์ต่างๆที่อยู่รอบตัวผู้เรียน

ก. การวางแผนการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนก่อนที่ผู้เรียนจะเริ่มเรียนรู้ นั่นก็คือ การรู้จักผู้สอน การเตรียมการด้านความพร้อมเกี่ยวกับความสามารถของผู้เรียนทั้งก่อนและหลังการเรียน

ข. การจัดการให้เกิดการเรียนรู้ หมายถึง การทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจที่จะเรียนได้อย่างต่อเนื่องตลอดการเรียนรู้ จะช่วยให้ผู้เรียนเน้นจุดสนใจไปทางไหน และผู้เรียนควรมุ่งความพยายามไปในทิศทางใด รวมทั้งการมีจะจัดการอย่างไรให้มีสภาพการเรียนรู้ที่เหมาะสมที่สุด

ค. วิธีการสอน รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมต่างๆภายนอกตัวผู้เรียน ให้มีลำดับขั้นตอนจนนำไปสู่การเสริมสร้างความสามารถให้เกิดในตัวผู้เรียน โดยคำนึงถึงความสามารถเดิมที่ผู้เรียนมีอยู่ก่อน โดยวิธีการสอนจะต้องจัดตั้งระดับผู้เรียนให้เหมาะสมจนผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งอาจมี ๓ วัตถุประสงค์ คือ (๑) การสอนที่จัดให้มีสภาพภายนอกที่เหมาะสม จะกระตุ้นให้เกิดการเข้าใจความหมาย ความจำ และการทำงานของสมอง ซึ่งเป็นเรื่องภายในตัวผู้เรียน (๒) การสอนอาจส่งเสริมให้เกิดกระบวนการสนใจ เอาใจใส่ที่จะเรียนในระยะเวลาที่จะเริ่มแรก และ (๓) การสอนอาจทำหน้าที่สำคัญในการบอกไปให้ผู้เรียนเพิ่มเรื่องใหม่ๆที่ผู้เรียนเผชิญได้ ดังนั้นการสอนจากครูหรือเพื่อนนักเรียนด้วยกัน หรือการสอนจากสื่อการสอนใด ก็อาจมีอิทธิพลต่อกระบวนการเรียนรู้ของคนเป็นอย่างมากทั้งสิ้น

๓) ทักษะของผู้เรียน เนื่องจากการเรียนรู้ที่อาศัยความคิดเห็นส่วนบุคคลในการที่จะเลือกทำหรือไม่เลือกทำ โดยทัศนคติในมุมมองของนักจิตวิทยาการเรียนรู้ จะถือว่า เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ ความชอบ ความสนใจที่จะเรียนสิ่งใด จึงสามารถสร้างให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาใดๆ หรือต่อการเรียนรู้สิ่งใดๆ ก็คือใช้หลักทฤษฎีการเรียนรู้โดยบุคคลสำคัญที่สุดที่จะช่วยในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติในหมู่ผู้เรียนคือ ครูผู้สอน

สำหรับ Klausmeir (๑๙๖๑ : ๒๘-๒๙ อ้างถึงใน อรพินทร์ ชุชม และอัจฉรา สุขารมณ์, ๒๕๓๑:๑๐-๑๑) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุดในการที่จะอธิบายถึงประสิทธิภาพการเรียนรู้ โดยคุณลักษณะของผู้เรียนต้องประกอบด้วย ๖ มิติภาวะทางสมองที่เกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญา ความสามารถด้านการเรียนรู้ ความคิด ๖ มิติภาวะทางกายภาพ ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางทักษะ รวมทั้งสุขภาพ คุณลักษณะด้านจิตใจที่รวมความสนใจ ทัศนคติ ค่านิยม และบุคลิกภาพ เพศ อายุ ภูมิหลังทางบ้านและสังคม

๒.๒.๒ แนวคิดของสุวิมล ว่องวาณิช ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนมีปัญหาว่ามี ๓ กลุ่มคือ (สุวิมล ว่องวาณิช, ๒๕๔๕:๒๕-๓๐) ๑ ตัวผู้เรียน ๒ ตัวครู และ ๓ ปัญหาจากปัจจัยอื่นๆ

๑) ปัจจัยจากตัวผู้เรียน มีหลายประการ ได้แก่ ความสามารถทางสติปัญญา ความพร้อมทางจิตใจ แบบการเรียนรู้ วิธีการเรียน และความรับผิดชอบของผู้เรียน

๒) ปัจจัยจากตัวครู อาจเกิดโดยตรงหรือทางอ้อม เกิดโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ หรืออาจโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ประเด็นเกี่ยวกับตัวครูได้แก่ ความรู้ความสามารถในเนื้อหาที่สอน ความสามารถและทักษะการสอนพื้นฐาน ความรับผิดชอบ เอาใจใส่ต่อผู้เรียนและงานในหน้าที่ และความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

๓) ปัจจัยจากแหล่งอื่นๆ ได้แก่

ความพร้อมของครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การเอาใจใส่ต่อการเรียนของบุตรหลาน การส่งเสริมจากทางบ้านจึงเป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง

สภาพแวดล้อมในห้องเรียน บรรยากาศการเรียนรู้ สภาพห้องเรียนทางกายภาพไม่ว่าจะเป็นแสงสว่าง อุณหภูมิ ความสะอาด ลีลา ความพร้อมของอุปกรณ์ทางการเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ล้วนเป็นเหตุที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ต่อผู้เรียนทั้งสิ้น

๒.๒.๓ แนวคิดของประภาพรรณ สุวรรณสุข ได้กล่าวถึงสาเหตุที่มีผลต่อการเรียนประกอบด้วย (ประภาพรรณ สุวรรณสุข, ๒๕๒๓)

ระดับสติปัญญาของผู้เรียน สติปัญญาคือความสามารถที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ง่าย เป็นประสิทธิภาพของบุคคลที่สามารถแสดงออกได้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม หรือหรืออาจมองในแง่ของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นภายในสมองกับพฤติกรรมที่แสดงออก และพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นสังคมเป็นผู้กำหนดว่ามีคุณค่าหรือไม่ องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับสติปัญญาได้แก่

สติปัญญากับไอคิว มีการพยายามที่จะวัดระดับสติปัญญาของคนโดยใช้แบบทดสอบ และแบบทดสอบที่นิยมกันมากคือ แบบทดสอบของสแตนฟอร์ด บินเน็ต และเวคสเลอร์ คะแนนที่ได้จากการทดสอบของแบบทดสอบทั้งสองชนิดนี้นำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติแล้วได้มาเป็นคะแนนที่เรียกว่า ไอคิว แต่ไอคิวมิใช่ระดับสติปัญญาที่แท้จริงเป็นเพียงแต่กรณีการคาดคะเนความสามารถทางสติปัญญาของบุคคลเท่านั้น คะแนนที่ได้จะถูกนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติก่อนจึงจะได้ไอคิวออกมา โดยปกติค่าเฉลี่ยของไอคิวของคนทั่วไปคือ ๑๐๐ ไอคิวของคนเราจะเพิ่มขึ้นตามอายุและประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับมา

สติปัญญากับพันธุกรรม พันธุกรรมมีผลต่อระดับสติปัญญาของเด็ก แต่จะมีมากน้อยเพียงใดไม่สามารถให้คำตอบที่ชัดเจนได้ หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าพันธุกรรมมีผลต่อสติปัญญาได้แก่ การศึกษาของ นิวแมน ฟรีแมน และ ฮอลซินเจอร์พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ของไอคิวของเด็กฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกันนั้น มีค่าสูงถึง ๐.๘๘ แสดงว่าไอคิวของเด็กฝาแฝดจากไข่ใบเดียวกันนั้นมีระดับใกล้เคียงกัน ซึ่งอาจพอสรุปได้ว่า เนื่องจากพันธุกรรม แต่มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาเป็นจำนวนมากไม่เชื่อตามแนวคิดนี้ เขายอมรับว่าพันธุกรรมมีส่วนในการกำหนดระดับสติปัญญาของมนุษย์ แต่เป็นการกำหนดระดับความสามารถสูงสุดของคนเท่านั้นซึ่งระดับความสามารถสูงสุดของแต่ละคนมีแค่ไหนไม่มีใครรู้และวัดได้ ส่วนใหญ่เชื่อว่ามนุษย์เรายังไม่มีใครจะพัฒนาไปถึงจุดสุดยอดที่กำหนดไว้โดยพันธุกรรมเลย

สติปัญญา กับเพศ โดยทั่วไปเพศหญิงเพศชายไม่มีความแตกต่างในระดับสติปัญญาในเพศหญิงนั้นมีอัตราการพัฒนาทางสติปัญญาได้เร็วกว่าเพศชายในช่วงวัยเด็กเท่านั้น และเพศหญิงจะมีความถนัดทางด้านภาษาดีกว่าเพศชาย ส่วนเพศชายจะมีความสามารถทางคำนวณ คณิตศาสตร์ดีกว่าเพศหญิง แต่พัฒนาการทางสติปัญญาทั้งสองเพศจะมาทันกันในช่วงวัยหนุ่มสาว

สติปัญญา กับสิ่งแวดล้อม นักจิตวิทยาการศึกษาในปัจจุบันได้ให้ความสนใจกับสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ได้มีการศึกษาโดยเอาเด็กฝาแฝดผิวดำชาวอเมริกันแยกไปอยู่กับครอบครัวคนผิวขาวระยะหนึ่ง แล้วนำมาวัดระดับสติปัญญากับเด็กผิวดำที่อยู่กับพ่อแม่เขาเองพบว่า เด็กผิวดำที่ไปอาศัยกับครอบครัวคนผิวขาวนั้นมีระดับไอคิวสูงกว่าเด็กที่อยู่กับพ่อแม่ของตนเองอย่างเห็นได้ชัด การศึกษานี้เป็นข้อพิสูจน์ได้ว่า สิ่งแวดล้อมนั้นมีอิทธิพลต่อระดับสติปัญญาของคน

สุขภาพของผู้เรียน สุขภาพมีผลต่อประสิทธิภาพทางการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก โดยแบ่งเป็น สุขภาพทางกาย และสุขภาพทางจิตใจ

๑) สุขภาพทางร่างกาย สุขภาพด้านร่างกายเป็นสิ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจน การที่มีความบกพร่องด้านร่างกาย หรือการมีสุขภาพอ่อนแออยู่เสมอ ก็อาจจะทำให้ความสามารถในการเรียนลดลงได้

๒) สุขภาพทางจิตใจ การเรียนรู้ในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับสุขภาพจิตของนักเรียน เป็นอันมาก ปัญหาสุขภาพจิตอาจเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ เช่น การคาดหวังหรือมาตรฐานที่ครูตั้งไว้ บทบาทของครู ระเบียบวินัยของโรงเรียน และหลักสูตรการเรียนอาจก่อให้เกิดความกดดันทางด้านจิตใจของนักเรียน

ความพร้อมในการเรียนของนักเรียน ความพร้อม หมายถึง การที่นักเรียนสามารถทำงานได้ในสภาพการณ์ที่ต้องการ ความพร้อมนี้จะขึ้นกับวุฒิภาวะของเด็กเป็นหลัก องค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนได้นั้นมีอยู่ ๓ องค์ประกอบได้แก่ ๑.องค์ประกอบทางร่างกาย เด็กจะต้องพัฒนาร่างกายให้มีวุฒิภาวะที่เหมาะสมจึงจะสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๒.องค์ประกอบทางด้านจิตใจ เด็กจะต้องมีแรงจูงใจในทางบวก และ ๓. องค์ประกอบทางด้านประสบการณ์ การที่มีทักษะและประสบการณ์ จะช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้เร็วและดีขึ้น

อัตมโนทัศน์ของนักเรียน อัตมโนทัศน์หมายถึง เจตคติต่อตนเองหรือความรู้สึกต่อตนเอง การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว สภาพแวดล้อมที่โรงเรียนล้วนมีผลต่ออัตมโนทัศน์ของเด็กทั้งในทางบวก และทางลบ

เจตคติของนักเรียน ออลพอร์ทกล่าวว่า เจตคติหมายถึงสภาพความพร้อมอันเกิดจาก ประสบการณ์ที่มีผลต่อการสนองตอบของบุคคลต่อสภาพการณ์ที่เกี่ยวข้องมีด้วยกัน ๓ องค์ประกอบคือ ๑. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก เช่นการยอมรับหรือการปฏิเสธต่อสิ่งของ บุคคล และสภาพการณ์ ๒. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น และ ๓. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ เช่น การที่เด็ก มีความรู้สึกไม่พอใจต่อสภาพของสังคม อาจส่งผลถึงการเรียนของเด็กได้

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยปกติแล้วมนุษย์มักต้องการให้ตนประสบความสำเร็จ และมีความสามารถเหนือผู้อื่น และความต้องการนี้จะเพิ่มขึ้นหรือลดลงขึ้นกับประสบการณ์ที่ได้รับ

๓. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้หลายความหมายพอจะ รวบรวมได้ดังนี้

กู๊ด (Good, ๑๙๖๓ : ๗) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์คือความชำนาญ ความสำเร็จ ความแคล่วคล่อง ในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนหมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการ ทดสอบของผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอนทั้งสองอย่างรวมกัน

อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินธ์ ชูชม (๒๕๓๐ : ๑๐) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ว่า ผลสัมฤทธิ์ หมายถึงขนาดของความสำเร็จที่ได้มาจากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผล มาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาด ของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนโดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคล ตัวบ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรือ อาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้ โดยโรงเรียนจะต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินอัน ยาวนาน หรืออีกวิธีที่นิยมใช้กันทั่วไปคือเกรดที่ได้จากโรงเรียนเนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่า อย่าง น้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียน ครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบหลายๆด้าน จึงยอมติกว่า

การแสดงขนาดความล้มเหลว หรือความสำเร็จจากการเรียนจากการทดสอบนักเรียนด้วยวิธีวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกๆ ไปเพียงครั้งเดียว

ไพศาล หวังพานิช (๒๕๑๔ : ๑๓๗) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์ของการเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรมหรือเกิดจากการสอน

ประกายทิพย์ พิชัย (๒๕๓๕ : ๒๐) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ความรู้ ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังการเรียนวิชานั้นๆ แล้ว ซึ่งจะทราบว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงใด พิจารณาจากคะแนนสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือได้จากการสังเกตพฤติกรรม หรือความสำเร็จด้านอื่นๆ ประกอบ

ดังนั้นจะสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ผลที่เกิดจากการกระทำของบุคคล มีการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมอันเกิดจากการได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งสามารถประเมินหรือวัดได้จากการทดสอบ หรือสังเกตพฤติกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลง

๔. ลักษณะรายวิชาระเบียบวิธีวิจัย

รหัสและชื่อ	๐๑-๑๑๐-๓๕๕ ระเบียนวิธีวิจัย (Research Methodology)
สภาพรายวิชา	เป็นวิชาเลือก
ระดับรายวิชา	จัดให้เรียนในภาคใดก็ได้ ปีที่๓,๔
เวลาศึกษา	ทฤษฎี ๓ คาบต่อสัปดาห์ รวม ๔๕ คาบ ๑๘ สัปดาห์ต่อ ๑ ภาคเรียน ศึกษานอกเวลาเรียน ๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียน
หน่วยกิต	๓ หน่วยกิต
จุดมุ่งหมายรายวิชา	๑ เข้าใจความหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ของการวิจัย ๒ รู้จักประเภทของการวิจัย ๓ สามารถเลือกหัวข้อและกำหนดปัญหาการวิจัย ๔ รู้จักเลือกทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการงานวิจัย ๕ รู้จักวิธีการเสนอแนวคิด สมมติฐาน และการนิยาม ตัวแปร

- ๖ รู้จักประชากรเป้าหมาย และการสุ่มตัวอย่าง
- ๗ รู้จักการรวบรวมข้อมูล และกรรมวิธีทางข้อมูล
- ๘ รู้จักการวิเคราะห์ การตีความ และการนำเสนอข้อมูล
- ๙ เข้าใจขั้นตอนการเขียนรายงานการวิจัย

คำอธิบายรายวิชา ศึกษาความหมาย ความสำคัญ วัตถุประสงค์ และประเภทของงานวิจัย ศึกษา ขั้นตอนการวิจัย การออกแบบการวิจัย ตัวแปรประเภทสำคัญๆ วิธีการสุ่มตัวอย่าง การเก็บข้อมูล วิธีการทางข้อมูล การวิเคราะห์ การตีความ การนำเสนอข้อมูล การเขียนรายงานการวิจัย และการเขียนเค้าโครงงานวิจัย

๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อรพินทร์ นิมิตรวิวัฒน์ (๒๕๒๒) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ปัญหาส่วนตัวกับสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสำรวจปัญหาส่วนตัวของมนุษย์ ผลการศึกษาพบว่า ในส่วนกลางตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีที่สุดประกอบด้วย ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวทางการเรียน ด้านบุคลิกภาพ ด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม และด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ ๔.๖๘ สำหรับนักศึกษาในส่วนภูมิภาค ตัวทำนายที่ดีที่สุดในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบไปด้วยปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวทางการเรียน ด้านการเงิน ด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิด และด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม โดยตัวทำนายนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ ๗.๖๑

สุกัญญา สวัสดิ์เวทิน (๒๕๒๘) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวและอึดมโนทัศน์ของนักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนดีและไม่ดี ศึกษาเฉพาะกรณีโครงการนักศึกษาเรียนดีจากชนบท โดยตัวแปรอิสระที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาคั้งนี้คือ ปัญหาการปรับตัวต่างๆ และอึดมโนทัศน์ โดยปัญหาในการปรับตัวในครั้งนี้ เป็นปัญหาที่นักศึกษาประสบ และรับรู้ในระดับจิตสำนึก แบ่งออกเป็น ๑๑ ด้าน ได้แก่ ปัญหาด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ด้านการปรับตัวทางเพศ ด้านบ้านและครอบครัว ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา ด้านการปรับตัวทางการเรียน ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านหลักสูตรและการสอน ส่วนด้านอึดมโนทัศน์หมายถึงความรู้สึกนึก

คิดที่บุคคลมีต่อตนเอง ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีปัญหาในการปรับตัวด้านกิจกรรมทางสังคมและ
 นันทนาการแตกต่างกัน มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีปัญหาในด้านการปรับตัว
 ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการแตกต่างกันจะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ไม่มี
 ปัญหาในการปรับตัวด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ส่วนตัวแปรอื่นๆนั้นไม่แตกต่างกันในกลุ่ม
 นักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนแตกต่างกัน

ในส่วนของอัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูชม (๒๕๓๐) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบนัก
 เรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ จาก
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนสังกัดกองมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขต
 กรุงเทพมหานคร จำนวน ๕๗,๕๕๔ คน โดยผู้วิจัยได้จำแนกตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษาครั้งนี้ออกเป็น ๓
 ด้านได้แก่ (๑) ด้านปัญหาส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ปัญหาส่วนตัวด้านสุขภาพร่างกาย ปัญหาส่วนตัวด้าน
 ความสัมพันธ์กับบิดา ปัญหาส่วนตัวด้านความสัมพันธ์กับมารดา ปัญหาส่วนตัวด้านความสัมพันธ์กับ
 เพื่อน ปัญหาส่วนตัวด้านความสัมพันธ์กับครู ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตน และปัญหาส่วนตัวด้านความ
 รู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง (๒) ด้านการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล
 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปะละเลย และการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (๓) สภาพแวดล้อมทาง
 บ้าน ได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ที่อยู่อาศัย และความคาด
 หวังของบิดามารดา ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มเป้าหมายที่มีตัวแปรทั้ง ๓ กลุ่มแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทาง
 การเรียนแตกต่างกัน

และเช่นเดียวกันในปี ๒๕๓๑ อัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูชม (๒๕๓๑) ได้ทำการศึกษา
 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรีปัญหาส่วนตัว และ
 นิสัยในการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ ๑ ของมหาวิทยาลัยศรีนคร
 ินทร์วิโรฒ ประสานมิตรที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๒๕ จำนวน ๓๑๑ คน โดยตัวแปรอิสระที่ผู้วิจัยใช้
 ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ เพศ ประสบการณ์การทำงาน สถานภาพสมรส ลำดับที่เกิด จำนวนครั้งที่
 สมัครเข้าศึกษา ลักษณะการมาศึกษา ระดับการศึกษาของบิดามารดา คะแนนสอบคัดเลือก ผลสัมฤทธิ์ทาง
 การเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัวได้แก่ ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการเงิน ปัญหาด้านอารมณ์ ปัญหา
 ทางบ้าน ปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียน ปัญหาด้านห้องสมุด ปัญหาด้านอาจารย์ ปัญหาด้านหลัก
 สูตร ทักษะคิดและนิสัยในการเรียน ได้แก่ การยอมรับในตัวครู การยอมรับคุณค่าทางการศึกษา การหลีกเลี่ยง
 การผลัดเวลา และวิธีทำงาน ผลการศึกษาพบว่า (๑) นิสิตปริญญาโทที่มีเพศ ประสบการณ์ในการ
 ทำงานที่ต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน (๒) กลุ่มที่สอบวิชาเอกเพียงฉบับเดียว พบว่า ผล
 สัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรี และคะแนนสอบวิชาเอก มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผล
 สัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโท และ (๓) กลุ่มที่สอบวิชาเอก ๒ วิชาพบว่า คะแนนสอบคัดเลือกวิชา

เอกฉบับที่ ๑ คะแนนสอบคัดเลือกวิชาภาษาไทย และปัญหาด้านอาจารย์ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาโท

สำหรับกรมวิชาการ (๒๕๓๓) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษารองคูประกอบที่มีอิทธิพลต่อการ เรียนต่อ และการเลือกวิถีชีวิตของนักเรียน วัตถุประสงค์เพื่อศึกษารองคูประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียน การสอน การเลือกวิถีชีวิตของนักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ประสิทธิภาพของหลักสูตรกับการ ประกอบอาชีพกับนักเรียนที่ไม่มีโอกาสเรียนต่อ และสถานภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมและ มัธยมศึกษาในแง่ความต่อเนื่องของการเรียนรู้โดยเน้นด้านอาชีพกับนักเรียนที่มีโอกาสเรียนต่อ ในด้าน องคูประกอบด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนต่อได้คะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่เรียนต่อทุกกลุ่มประสบการณ์คือ กลุ่มทักษะ (ทั้งภาษาไทย และคณิตศาสตร์) กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มพื้นฐานอาชีพ

นอกจากนี้ สมชาย ไมตรี (๒๕๔๒) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อ วิชาชีพสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ โดยทำการเปรียบเทียบนักศึกษาศอบเข้าตรงกับนักศึกษาศอบผ่านทบวง มหาวิทยาลัย คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้ศึกษาได้ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ๓ ตัวแปรคือ พฤติกรรมด้านความรู้ความคิด ได้แก่ ความถนัด และพื้นฐาน ความรู้เดิมของผู้เรียน ซึ่งได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตัวแปรตัวที่สองคือ คุณลักษณะทางจิตใจ ได้แก่ ความสนใจ และทัศนคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน และลักษณะบุคลิกภาพโดย พิจารณาจากทัศนคติต่อวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ และตัวแปรคุณภาพการสอน ซึ่งได้แก่การให้คำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากอาจารย์ การแก้ไขข้อผิดพลาด และรู้ผลว่าตนเอง กระทำไม่ถูกต้อง ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และทัศนคติต่อ วิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียว กัน

สุดท้ายพิชญา พุกผาสุก (๒๕๔๗) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชา สถิติ ๑ มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ใน ด้านปัญหาส่วนตัว ด้านพฤติกรรมความรู้สึก ได้แก่ ทัศนคติต่อวิชาสถิติ ทัศนคติต่อครูผู้สอน และแรงจูง ใจในการเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาวิชาสถิติภาคเรียนที่ ๒/๒๕๔๗ คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร จำนวน ๑๔๐ คน โดยกลุ่มตัว อย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามและแบบทดสอบ สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มี ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถิติ ๑ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ได้แก่ ปัจจัย

ด้านทัศนคติต่อวิชาสถิติ และปัจจัยด้านรายได้ที่นักศึกษาได้รับต่อวัน ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถิติ ร้อยละ ๕๗.๗ และสร้างเป็นสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถิติ คือ $\hat{Y} = 4.473 + 12.775X_7 - 4.455X_8$

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยนำเอาแนวคิดของ Gagne ที่แบ่งสถานการณ์การเรียนรู้ไว้ ๓ ประการคือ ผู้เรียน สภาพแวดล้อม และทัศนคติของผู้เรียนมาเป็นแกนหลักในการศึกษา อย่างไรก็ตามเนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีเป้าหมายที่ต้องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรืออีกนัยหนึ่งคือ ปัญหาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงประสิทธิภาพในการสอนวิชาการระเบียบวิธีวิจัย ดังนั้นผลการศึกษาของอัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินทร์ ชูชมซึ่งได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทัศนคติ และนิสัยในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ ๑ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปีการศึกษา ๒๕๒๕ จึงน่าจะสอดคล้องกับการศึกษาครั้งนี้

ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่จะศึกษา ๓ กลุ่ม คือ ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ปัจจัยด้านการเรียนวิชาการระเบียบวิธีวิจัย และปัจจัยด้านปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา ดังนี้

๑) ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ประกอบด้วย

- ๑.๑ เพศ
- ๑.๒ คะแนนเฉลี่ยสะสม
- ๑.๓ ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
- ๑.๔ ความคาดหวังด้านอาชีพ

๒) ปัจจัยด้านการเรียนวิชาการระเบียบวิธีวิจัย

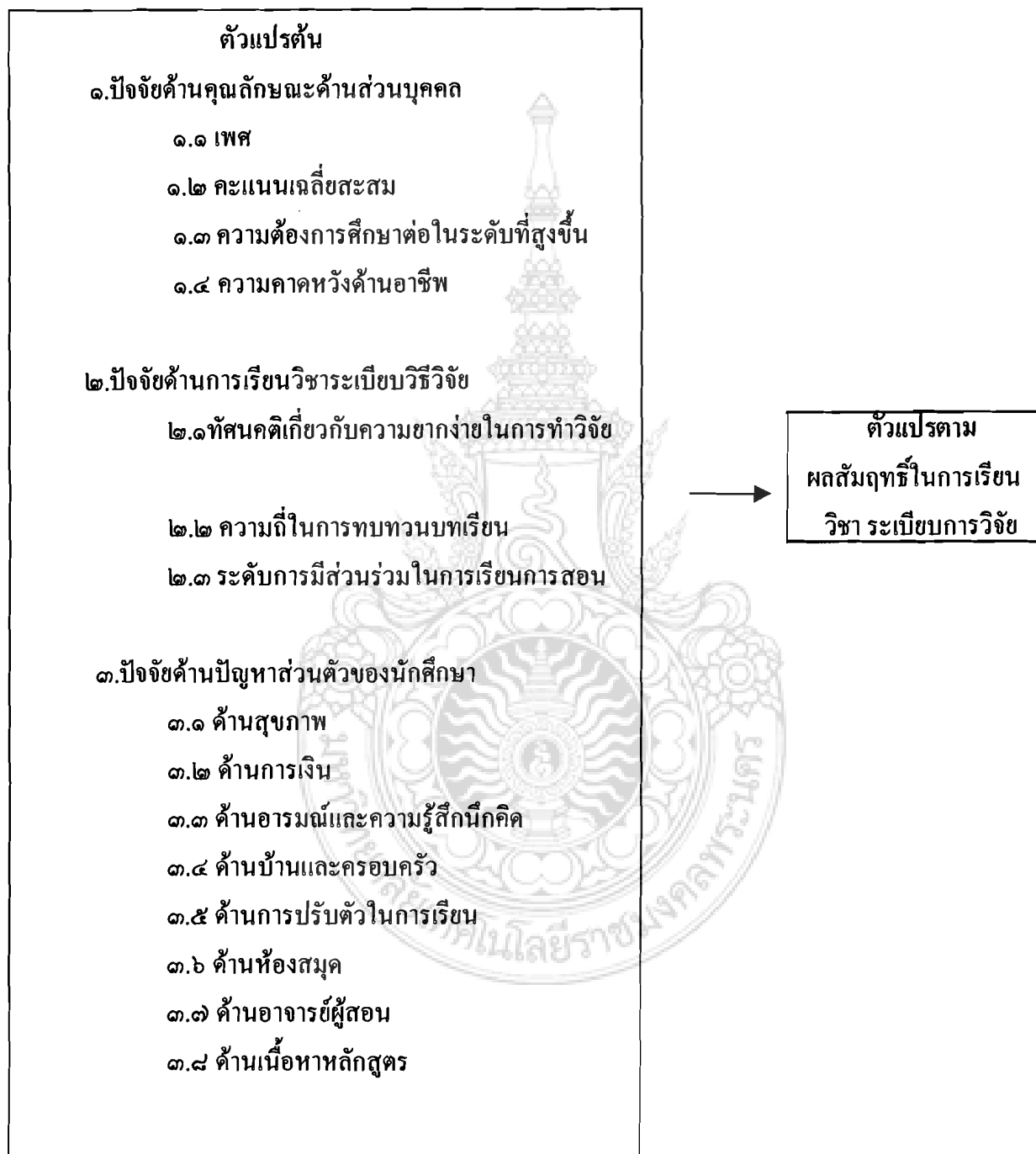
- ๒.๑ ทัศนคติเกี่ยวกับความยากง่ายในการทำวิจัย
- ๒.๒ ความถี่ในการทบทวนบทเรียน
- ๒.๓ ระดับการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

๓) ปัจจัยด้านปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา ประกอบด้วย

- ๓.๑ ปัญหาด้านสุขภาพ
- ๓.๒ ปัญหาด้านการเงิน
- ๓.๓ ปัญหาด้านอารมณ์ และความรู้สึกลึกซึ้ง
- ๓.๔ ปัญหาด้านบ้านและครอบครัว
- ๓.๕ ปัญหาด้านการปรับตัวในทางการเรียน
- ๓.๖ ปัญหาด้านห้องสมุด
- ๓.๗ ปัญหาด้านอาจารย์
- ๓.๘ ปัญหาด้านเนื้อหาหลักสูตร

แผนภาพกรอบแนวคิดในการศึกษา

บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
วิชาการเบี่ยงวิธีวิจัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช
สำหรับวิธีการศึกษาเป็นการศึกษาจากประชากรเป้าหมายที่เป็นนักศึกษสาขาวิชาอาหารและ
โภชนาการชั้นปีที่ ๓ (หลักสูตร ๔ ปี) ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัยในภาคเรียนที่
๒ /๒๕๔๘ และวิธีการศึกษาเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Servey Research) ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีการ
ดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ได้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระ
นคร วิทยาเขตโชติเวช ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัยในภาคเรียนที่ ๒/๒๕๔๘

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นนักศึกษสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ชั้นปีที่
๓ หลักสูตร ๔ ปีทุกคนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัยในภาคเรียนที่ ๒/๒๕๔๘ ซึ่งเลือกมา
โดยการเจาะจง (Purposive Selection) จำแนกตามห้องเรียน ได้ดังนี้

ห้องเรียน	จำนวน (คน)
อาหารและ โภชนาการห้อง ๓/๑	๒๖
อาหารและ โภชนาการห้อง ๓/๒	๒๘
อาหารและ โภชนาการห้อง ๓/๓	๒๔
อาหารและ โภชนาการห้อง ๓/๔	๒๖
อาหารและ โภชนาการห้อง ๓/๕	๒๕
รวม	๑๓๓

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งมีทั้งคำถามปลายเปิด
และคำถามปลายปิด เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบไปด้วยคำถามสำคัญ

๔ ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลทั่วไปเริ่มตั้งแต่คำถามข้อที่ ๑ - ๔ เป็นคำถามเกี่ยวกับเพศ คณะแผนกเฉลี่ยสะสม ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และความคาดหวังในอนาคต

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนระเบียบวิธีวิจัย ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนระเบียบวิธีวิจัย เริ่มตั้งแต่ คำถามข้อ ๕ - ๘.๕ คำถามประกอบไปด้วย ทศนคติเกี่ยวกับความยากง่ายในการทำวิจัย ความถี่ในการทบทวนบทเรียน และระดับการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษา มีจำนวน ๕๗ ข้อ โดยเริ่มตั้งแต่ข้อ ๙.๑ - ๙.๕๖ โดยแบ่งออกเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

๑.ปัญหาด้านสุขภาพ	๗	ข้อ
๒.ปัญหาด้านการเงิน	๗	ข้อ
๓.ปัญหาด้านอารมณ์และความรู้สึก	๗	ข้อ
๔.ปัญหาด้านบ้านและครอบครัว	๗	ข้อ
๕.ปัญหาด้านการปรับตัวในการเรียน	๘	ข้อ
๖.ปัญหาด้านห้องสมุด	๗	ข้อ
๗.ปัญหาด้านอาจารย์ผู้สอน	๗	ข้อ
๘.ปัญหาด้านเนื้อหาวิชา	๗	ข้อ

ส่วนที่ ๔ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการเรียนระเบียบวิธีวิจัย เป็นคำถามปลายเปิดที่ให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลเพิ่มเติมในการอธิบายผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลข้างต้น ตลอดจนสาระสำคัญอื่นๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการแสดงความคิดเห็น ทั้งนี้ เพื่อนำมาเสริมให้ผลการศึกษามีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนและวิธีการในการศึกษา

๑ . ศึกษาข้อมูลทั่วไปจากเอกสาร รายงานวิจัยต่างๆ เพื่อนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้

๒ . สร้างแบบสอบถามจากกรอบแนวคิดในการวิจัย ทั้งนี้ต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องในเนื้อหา (Content Validity) ด้วย เพื่อดูว่าคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามครอบคลุมทุกตัวแปรที่ศึกษาหรือไม่ หลังจากนั้นได้นำแบบสอบถามดังกล่าวไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๐ ชุด ผลของการทดสอบความเชื่อถือได้อยู่ที่ ๐.๘๘

๓ . เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบโดยตรง และให้ตัวแทนนักศึกษาแต่ละห้องรวบรวมมาส่งกับผู้ศึกษา

๔ . สร้างคู่มือการลงรหัส ทำการลงรหัส และนำข้อมูลเข้าสู่โปรแกรม SPSS FOR WINDOW VERSION 10.5

๕ . วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทั้งภาคพรรณนา และภาคอนุมาน ดังนี้

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติพื้นฐาน

ตอนที่ ๑ ข้อมูลส่วนบุคคล ใช้สถิติร้อยละ

ตอนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนวิชาการเทียบวิธีวิจัย ใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามตามมาตราวัดทัศนคติของดิเคอร์ท โดยกำหนดความคิดเห็นไว้ ๕ ระดับคือ

๕	หมายถึง	มีส่วนร่วมมากที่สุด
๔	หมายถึง	มีส่วนร่วมมาก
๓	หมายถึง	มีส่วนร่วมปานกลาง
๒	หมายถึง	มีส่วนร่วมน้อย
๑	หมายถึง	มีส่วนร่วมน้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา ใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามตามมาตราวัดทัศนคติของดิเคอร์ท โดยกำหนดความคิดเห็นไว้ ๕ ระดับคือ

๕	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
๔	หมายถึง	มีปัญหามาก
๓	หมายถึง	มีปัญหามากปานกลาง
๒	หมายถึง	มีปัญหาน้อย
๑	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด

ตอนที่ ๔ ข้อเสนอแนะ ใช้สถิติความถี่

สถิติที่การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ ๑ ใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient Correlation) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาการระเบียบวิธีวิจัยของกลุ่มตัวอย่างกับคะแนนเฉลี่ยสะสม

สมมติฐานที่ ๒ ใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient Correlation) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาการระเบียบวิธีวิจัยของกลุ่มเป้าหมายกับปัญหาทางการเรียนรู้วิชาการระเบียบวิธีวิจัย

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อสร้างแบบจำลองผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้วิชาการระเบียบวิธีวิจัย

เกณฑ์การแปลผล

ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลข้อมูลดังนี้

๑.ระดับส่วนร่วมในการเรียนการสอน

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๑.๐๐-๑.๘๐ หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนน้อยที่สุด
 คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๑.๘๑-๒.๖๐ หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนน้อย
 คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๒.๖๑-๓.๔๐ หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๓.๔๑-๔.๒๐ หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนมาก
 คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๔.๒๑-๕.๐๐ หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนมากที่สุด

๒.ปัจจัยด้านปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๑.๐๐-๑.๘๐ หมายถึง มีปัญหาน้อยที่สุด
 คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๑.๘๑-๒.๖๐ หมายถึง มีปัญหาน้อย

ตอนที่ ๔ ข้อเสนอแนะ ใช้สถิติความถี่

สถิติที่ทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ ๑ ใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient Correlation) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาการเปรียบเทียบวิธีวิจัยของกลุ่มตัวอย่างกับคะแนนเฉลี่ยสะสม

สมมติฐานที่ ๒ ใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient Correlation) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาการเปรียบเทียบวิธีวิจัยของกลุ่มเป้าหมายกับปัญหาทางการเรียนวิชาการเปรียบเทียบวิธีวิจัย

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อสร้างแบบจำลองผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการเปรียบเทียบวิธีวิจัย

เกณฑ์การแปลผล

ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลข้อมูลดังนี้

๑.ระดับส่วนร่วมในการเรียนการสอน

- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๑.๐๐-๑.๘๐ หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนน้อยที่สุด
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๑.๘๑-๒.๖๐ หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนน้อย
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๒.๖๑-๓.๔๐ หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๓.๔๑-๔.๒๐ หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนมาก
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๔.๒๑-๕.๐๐ หมายถึง มีส่วนร่วมในการเรียนมากที่สุด

๒.ปัจจัยด้านปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา

- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๑.๐๐-๑.๘๐ หมายถึง มีปัญหาน้อยที่สุด
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๑.๘๑-๒.๖๐ หมายถึง มีปัญหาน้อย
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๒.๖๑-๓.๔๐ หมายถึง มีปัญหาปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๓.๔๑-๔.๒๐ หมายถึง มีปัญหามาก
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๔.๒๑-๕.๐๐ หมายถึง มีปัญหามากที่สุด

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัย ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร เขตชานเมือง กรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการเรียนการสอนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัยของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัย ในภาคเรียนที่ ๒/๒๕๔๘ และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัย ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร เขตชานเมือง ตลอดจนต้องการสร้างแบบจำลองทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัย ลักษณะการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ จำนวน ๑๐๒ คน ซึ่งสุ่มตัวอย่างมาโดยการเจาะจง (Purposive Selection) เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถาม และในการวิเคราะห์ผลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายดังนี้

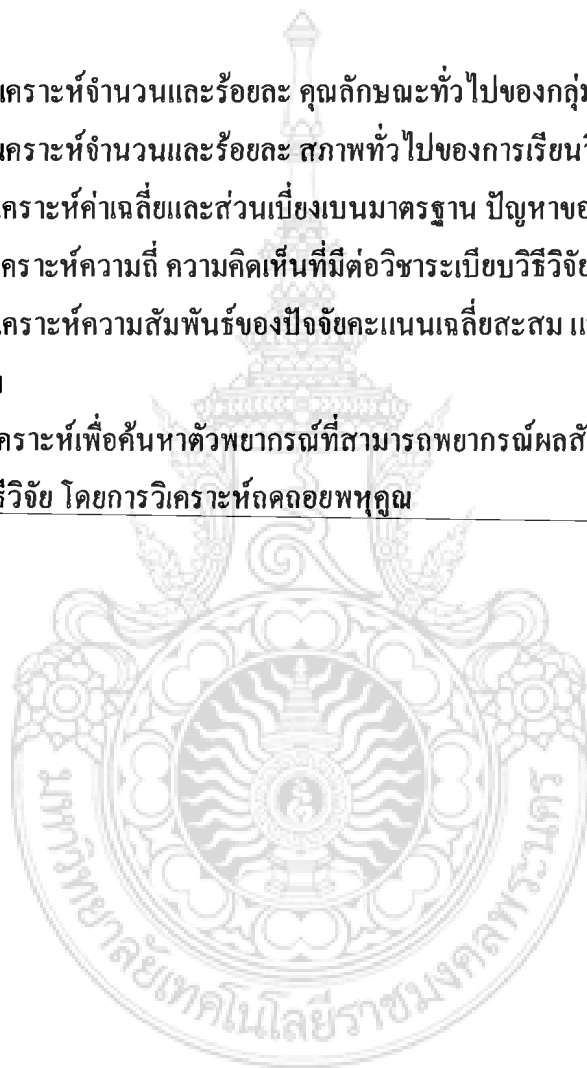
- X แทน คะแนนเต็มรายชื่อของข้อสอบวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัย กลางภาคเรียน ๒/๒๕๔๘
- \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ยรายชื่อของข้อสอบวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัย กลางภาคเรียน ๒/๒๕๔๘
- S.D แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- F แทน ค่าสถิติในการพิจารณา F- Distribution
- R แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
- R^2 แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย
- b แทน ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนดิบ
- SE แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระแต่ละตัวในรูปคะแนนดิบ
- X_1 แทน ปัจจัยด้านคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา
- X_2 แทน ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการเรียน
- X_3 แทน ปัจจัยปัญหาด้านสุขภาพ
- X_4 แทน ปัจจัยปัญหาด้านการเงิน
- X_5 แทน ปัจจัยปัญหาด้านอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิด
- X_6 แทน ปัจจัยปัญหาด้านบ้าน และครอบครัว
- X_7 แทน ปัจจัยปัญหาด้านการปรับตัวด้านการเรียน
- X_8 แทน ปัจจัยปัญหาด้านห้องสมุด
- X_9 แทน ปัจจัยปัญหาด้านอาจารย์ผู้สอน

X_{10} แทน ปัจจัยปัญหาด้านเนื้อหาในหลักสูตร
 \hat{Y} แทน ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการระเบียบวิธีวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

๑. ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
๒. ผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ สภาพทั่วไปของการเรียนวิชาการระเบียบวิธีวิจัย
๓. ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาของนักศึกษา
๔. ผลการวิเคราะห์ความถี่ ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาการระเบียบวิธีวิจัย
๕. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยคะแนนเฉลี่ยสะสม และปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา
๖. ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการระเบียบวิธีวิจัย โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

๑. คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง ๑ จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ คะแนนเฉลี่ยสะสม ความต้องการศึกษาต่อ และอาชีพที่ต้องการทำในอนาคต

คุณลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	๑๗	๑๖.๗
หญิง	๘๕	๘๓.๓
คะแนนเฉลี่ยสะสม		
ต่ำกว่า ๒.๕๐	๒๘	๒๗.๔
๒.๕๐ – ๒.๙๙	๒๙	๒๘.๔
๓.๐๐ – ๓.๔๙	๓๒	๓๑.๓
๓.๕๐ ขึ้นไป	๑๓	๑๒.๗
ความต้องการศึกษาต่อ		
ศึกษาต่อ	๕๙	๕๗.๘
ไม่ศึกษาต่อ	๔๓	๔๒.๒
อาชีพที่ต้องการทำ		
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	๔๙	๔๘.๐
ทำงานภาคเอกชน	๑๕	๑๔.๗
ทำงานภาครัฐราชการ	๑๑	๑๐.๘
เป็นครู/อาจารย์	๖	๕.๙
ยังไม่ได้กำหนด	๑๗	๑๖.๗
อื่นๆ	๔	๓.๙
รวม	๑๐๒	๑๐๐

จากตาราง ๑ คุณลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ คะแนนเฉลี่ยสะสม ความต้องการศึกษาต่อ และอาชีพที่ต้องการทำในอนาคตพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓ มีเพียงร้อยละ ๑๖.๗ ที่เป็นเพศชายและมีคะแนนเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง ๓.๐๐ – ๓.๔๙ คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓๗ มีจำนวนสูงสุด รองลงมาคือคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๒.๕๐ - ๒.๙๙ และต่ำกว่า ๒.๕๐ คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๔ และ ๒๗.๔ ตามลำดับ ส่วนความต้องการศึกษาต่อมีสัดส่วนไม่แตกต่างกันมากนักกล่าวคือต้องการศึกษาต่อร้อยละ ๕๗.๘ และไม่ต้องการศึกษาร้อยละ

๔๒.๒ และสำหรับอาชีพที่ต้องการทำในอนาคตกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการประกอบธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ ๔๘.๐ รองลงมายังไม่ได้กำหนดและทำงานภาคเอกชนคิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗ และ ๑๔.๗ ตามลำดับ ในขณะที่ตอบอื่นๆได้แก่ ทำงานอะไรก็ได้ และต้องการศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ ๓.๕

๒.สภาพทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัย

ตาราง ๒ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ๑๕ คะแนน	๒๘	๒๑.๗๑
๑๖ - ๒๐ คะแนน	๓๓	๕๖.๕๕
๒๑ คะแนนขึ้นไป	๒๘	๒๑.๗๑
รวม	๑๒๙	๑๐๐

$$\bar{X}=๑๕.๕$$

จากตาราง ๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัยของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างกว่าครึ่งมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนระเบียบวิธีวิจัย (ร้อยละ ๕๖.๕๕) มีคะแนนระหว่าง ๑๖ - ๒๐ คะแนน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัยต่ำกว่า ๑๕ และคะแนน ๒๑ คะแนนขึ้นไปมีสัดส่วนเท่ากัน (ร้อยละ ๒๑.๗๑) โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๑๕.๕ คะแนน

ตาราง ๓ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทัศนคติความยากง่ายในการทำวิจัย

ระดับความยากง่าย	จำนวน	ร้อยละ
ยากมากที่สุด	๑๐	๙.๘
ยากแต่พอที่จะทำความเข้าใจได้	๙๐	๘๘.๒
ไม่ยาก	๒	๒.๐
รวม	๑๐๒	๑๐๐

จากตาราง ๓ ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความยากง่ายในการทำวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อความยากง่ายในการทำวิจัยในระดับยากแต่พอที่จะทำความเข้าใจได้คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๒ รองลงมามีทัศนคติยากมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๙.๘ มีเพียงร้อยละ ๒.๐ เท่านั้นที่มีทัศนคติว่าไม่ยาก

ตาราง ๔ จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ในการทบทวนบทเรียน

ความถี่ในการทบทวน	จำนวน	ร้อยละ
ทบทวนเป็นประจำ	๒	๒.๐
ทบทวนเป็นบางครั้ง	๘๘	๘๖.๓
ไม่ได้ทบทวน	๑๒	๑๑.๘
รวม	๑๐๒	๑๐๐

จากตาราง ๔ ความถี่ในการทบทวนของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการทบทวนเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๓ รองลงมาไม่ได้ทบทวน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๘ มีเพียงร้อยละ ๒.๐ เท่านั้นที่ทบทวนเป็นประจำ

ตาราง ๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการมีส่วนร่วมในการเรียน

ระดับการมีส่วนร่วม	\bar{X}	S.D	การแปลความ
๑.นั่งฟังอาจารย์ผู้สอนอย่างตั้งใจ	๓.๔๓	.๖๘	มีส่วนร่วมมาก
๒.ตอบคำถามเมื่ออาจารย์ถาม	๓.๑๒	.๘๒	มีส่วนร่วมปานกลาง
๓.ทำงานตามที่อาจารย์มอบหมาย	๓.๕๖	.๘๓	มีส่วนร่วมมาก
๔.สอบถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจ	๓.๕๐	.๕๕	มีส่วนร่วมมาก
๕.แสดงความคิดเห็นในห้องเรียน	๒.๗๓	.๕๐	มีส่วนร่วมปานกลาง
รวม	๓.๓๕	.๕๗	มีส่วนร่วมมาก

จากตาราง ๕ ในภาพรวมจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการแปลความในระดับมีส่วนร่วมทางการเรียนมาก และเมื่อพิจารณาตามรายชื่อพบว่า ในรายชื่อทำงานตามที่อาจารย์มอบหมายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=๓.๕๖$) รองลงมาคือรายชื่อสอบถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจและรายชื่อนั่งฟังอาจารย์ผู้สอนอย่างตั้งใจค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ และ ๓.๔๓ ตามลำดับ ในขณะที่รายชื่อแสดงความคิดเห็นในห้องเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

๓.ปัญหาของนักศึกษา

ตาราง ๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัญหา ด้านสุขภาพ

ปัญหา	\bar{X}	S.D	การแปลความ
๑.โรคประจำตัว	๑.๗๕	๑.๑๖	มีปัญหาน้อยที่สุด
๒.เป็นลมบ่อย	๑.๑๒	.๔๖	มีปัญหาน้อยที่สุด
๓.ปวดศีรษะเสมอ	๒.๑๕	๑.๑๗	มีปัญหาน้อย
๔.ง่วงนอนเสมอ	๒.๘๗	๑.๐๔	มีปัญหาปานกลาง
๕.นอนไม่ค่อยหลับ	๒.๑๗	๑.๓๑	มีปัญหาน้อย
๖.เบื่ออาหาร	๑.๘๐	.๕๕	มีปัญหาน้อยที่สุด
๗.ใจลอย ซี้ลึม	๒.๔๖	๑.๑๔	มีปัญหาน้อย
รวม	๒.๐๔	.๕๗	มีปัญหาน้อย

จากตาราง ๖ ในภาพรวมปัญหาด้านสุขภาพของกลุ่มตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มีระดับการแปลความในระดับมีปัญหาน้อย และเมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า รายข้อง่วงนอนเสมอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=2.87$) รองลงมาคือในรายข้อใจลอย ซี้ลึมและรายข้อนอนไม่ค่อยหลับมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}=2.46$ และ $\bar{X}=2.17$ ตามลำดับ ในขณะที่รายข้อเป็นลมบ่อยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตาราง ๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปรคความของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัญหา
ด้านการเงิน

ปัญหา	\bar{X}	S.D	การแปรคความ
๑.เงินไม่พอใช้	๒.๗๕	๑.๓๒	มีปัญหปานกลาง
๒.ต้องการทำงานพิเศษเพื่อหาเงิน	๓.๐๕	๑.๔๔	มีปัญหปานกลาง
๓.ต้องอุปการะครอบครัวในด้านการเงิน	๑.๕๓	.๕๔	มีปัญหาน้อยที่สุด
๔.กู้เงินมาใช้จ่ายในการเรียน	๑.๖๘	๑.๒๘	มีปัญหาน้อยที่สุด
๕.รู้สึกรว่ามีเงินใช้น้อยกว่าเพื่อนฝูง	๑.๘๗	๑.๐๗	มีปัญหาน้อย
๖.ต้องใช้เงินอย่างกระหน้คกระหน้	๒.๓๔	๑.๑๖	มีปัญหาน้อย
รวม	๒.๐๔	.๗๖	มีปัญหาน้อย

จากตาราง ๗ ในภาพรวมของปัญหาการเงินของกลุ่มตัวอย่างจะเห็นได้ว่าระดับการแปรคความอยู่ในระดับมีปัญหาน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าในรายข้อต้องการทำงานพิเศษเพื่อหาเงิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = ๓.๐๕$) รองลงมาคือในรายข้อเงินไม่พอใช้และรายข้อต้องใช้เงินอย่างกระหน้คกระหน้ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = ๒.๗๕$ และ $\bar{X} = ๒.๓๔$ ตามลำดับ ในขณะที่รายข้อต้องอุปการะครอบครัวในด้านการเงินมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตาราง ๘ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัญหา
อารมณ์ ความรู้สึก

ปัญหา	\bar{X}	S.D	การแปลความ
๑.ประสบความล้มเหลวในสิ่งที่ทำ	๑.๕๑	.๘๒	มีปัญหาน้อย
๒.รู้สึกเบื่อหน่าย ท้อแท้ในชีวิต	๒.๑๔	๑.๑๐	มีปัญหาน้อย
๓.ขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง	๒.๕๓	๑.๑๐	มีปัญหาน้อย
๔.วิตกกังวลในเรื่องต่างๆ	๒.๗๖	๑.๑๐	มีปัญหাপานกลาง
๕.ชอบแยกตัวออกจากกลุ่ม	๑.๗๒	.๕๖	มีปัญหาน้อยที่สุด
๖.เป็นคนขี้อาย ประหม่าง่าย	๒.๒๗	๑.๒๓	มีปัญหาน้อย
๗.มีความเกียจคร้าน	๒.๖๘	๑.๐๕	มีปัญหাপานกลาง
รวม	๒.๒๘	.๖๕	มีปัญหาน้อย

จากตาราง ๘ ในภาพรวมของปัญหาอารมณ์และความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างจะเห็นได้ว่าระดับการแปลความอยู่ในระดับมีปัญหาน้อย ($\bar{X}=๒.๒๘$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าในรายข้อ วิตกกังวลในเรื่องต่างๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=๒.๗๖$) รองลงมาคือในรายข้อมีความเกียจคร้านและรายข้อขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}=๒.๖๘$ และ $\bar{X}=๒.๕๓$ ตามลำดับ ในขณะที่รายข้อชอบแยกตัวออกจากกลุ่มมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตาราง ๙ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัญหา
บ้านและครอบครัว

ปัญหา	\bar{X}	S.D	การแปลความ
๑.คิดถึงบ้าน	๒.๖๘	๑.๓๖	มีปัญหাপานกลาง
๒.ไม่มีเวลาให้ครอบครัว	๒.๑๒	๑.๒๕	มีปัญหาน้อย
๓.ต้องรับภาระทางบ้านมากเกินไป	๑.๔๔	.๗๕	มีปัญหาน้อยที่สุด
๔.ขาดความรักจากคนในครอบครัว	๑.๒๕	.๖๒	มีปัญหาน้อยที่สุด
๕.ต้องดูแลและทำงานบ้าน	๒.๖๖	๑.๑๕	มีปัญหাপานกลาง
๖.การเดินทางมาเรียนลำบาก	๒.๒๔	๑.๓๒	มีปัญหาน้อย
๗.ชีวิตในบ้านไม่มีความสุข	๑.๕๕	๑.๐๑	มีปัญหาน้อยที่สุด
รวม	๑.๕๕	.๕๐	มีปัญหาน้อย

จากตาราง ๕ ในภาพรวมของปัญหามันและครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างจะเห็นได้ว่าระดับการแปลความอยู่ในระดับมีปัญหาน้อย ($\bar{X}=๑.๕๕$) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าในรายชื่อคิดถึงบ้านมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=๒.๖๘$) รองลงมาคือในรายชื่อต้องดูแลและทำงานบ้านและรายชื่อการเดินทางมาเรียนลำบาก มีค่าเฉลี่ย $\bar{X}=๒.๖๖$ และ $\bar{X}=๒.๒๔$ ตามลำดับ ในขณะที่รายชื่อขาดความรักจากคนในครอบครัวมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตาราง ๑๐ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัญหาการปรับตัวในทางเรียน

ปัญหา	\bar{X}	S.D	การแปลความ
๑.ขาดสมาธิในการเรียน	๒.๕๒	.๕๑	มีปัญหามาก
๒.พื้นฐานความรู้ต่ำในบางวิชา	๒.๕๐	๑.๑๖	มีปัญหามาก
๓.ขาดทักษะในการใช้ภาษาไทย	๒.๐๓	.๘๗	มีปัญหาน้อย
๔.ขาดทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ	๓.๕๕	๑.๒๕	มีปัญหามาก
๕.ไม่มีเวลาในการค้นคว้าหาความรู้	๒.๓๘	.๕๘	มีปัญหาน้อย
๖.มีความลำบากในการทำรายงานหรือพูดหน้าชั้น	๒.๔๑	๑.๐๔	มีปัญหาน้อย
๗.ไม่มีการวางแผนในการเรียน	๒.๕๕	.๕๖	มีปัญหาน้อย
๘.ไม่ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนในการเรียน	๑.๖๖	.๘๖	มีปัญหาน้อยที่สุด
รวม	๒.๕๐	.๕๘	มีปัญหาน้อย

จากตาราง ๑๐ ในภาพรวมของปัญหาการปรับตัวในทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างจะเห็นได้ว่าระดับการแปลความอยู่ในระดับมีปัญหาน้อย ($\bar{X}=๒.๕๐$) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าในรายชื่อขาดทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=๓.๕๕$) รองลงมาคือในรายชื่อพื้นฐานความรู้ต่ำในบางวิชาและรายชื่อไม่มีการวางแผนในการเรียนมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}=๒.๕๐$ และ $\bar{X}=๒.๕๕$ ตามลำดับ ในขณะที่รายชื่อไม่ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนในการเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตาราง ๑๑ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัญหา
ด้านห้องสมุด

ปัญหา	\bar{X}	S.D	การแปลความ
๑.ขาดความรู้ในการใช้ห้องสมุด	๑.๖๕	.๘๕	มีปัญหาน้อยที่สุด
๒.บรรยากาศห้องสมุดไม่ส่งเสริมการค้นคว้า	๒.๔๕	๑.๑๘	มีปัญหาน้อย
๓.สถานที่ทำงานหรืออ่านหนังสือในมหาวิทยาลัยมีไม่เพียงพอ	๓.๕๑	๑.๓๑	มีปัญหามาก
๔.ระยะเวลาขี้นหนังสือของห้องสมุดมีน้อยเกินไป	๒.๗๗	๑.๓๑	มีปัญหาปานกลาง
๕.จำนวนหนังสือในห้องสมุดมีไม่เพียงพอ	๓.๗๔	๑.๒๖	มีปัญหามาก
๖.ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการจากเจ้าหน้าที่ห้องสมุด	๒.๗๕	๑.๒๕	มีปัญหาปานกลาง
รวม	๒.๘๑	.๕๘	มีปัญหาน้อย

จากตาราง ๑๑ ภาพรวมของปัญหาด้านห้องสมุดของกลุ่มตัวอย่างจะเห็นได้ว่าระดับการแปลความอยู่ในระดับมีปัญหาน้อย ($\bar{X}=๒.๘๑$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าในรายข้อจำนวนหนังสือในห้องสมุดมีไม่เพียงพอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=๓.๗๔$) รองลงมาคือในรายข้อสถานที่ทำงานหรืออ่านหนังสือในมหาวิทยาลัยมีไม่เพียงพอและรายข้อไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการจากเจ้าหน้าที่ห้องสมุดมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}=๓.๕๑$ และ $\bar{X}=๒.๗๗$ ตามลำดับ ในขณะที่รายข้อขาดความรู้ในการใช้ห้องสมุดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตาราง ๑๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ปัญหาด้านผู้สอน

ปัญหา	\bar{X}	S.D	การแปลความ
๑.ผู้สอนวิจัยมีปัญหาในการถ่ายทอดความรู้ให้กับ นักศึกษา	๑.๓๕	๑.๐๘	มีปัญหาน้อยที่สุด
๒.ผู้สอนวิจัยไม่ค่อยเอาใจใส่ในการสอน	๑.๓๖	.๖๖	มีปัญหาน้อยที่สุด
๓.ผู้สอนวิจัยไม่มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา	๑.๔๐	.๘๔	มีปัญหาน้อยที่สุด
๔.ผู้สอนไม่มีเวลาในการให้คำปรึกษา	๑.๓๗	.๖๗	มีปัญหาน้อยที่สุด
๕.ผู้เรียนขาดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น	๑.๔๑	.๖๗	มีปัญหาน้อยที่สุด
๖.ผู้สอนไม่แม่นยำในเนื้อหาที่สอน	๑.๒๔	.๘๐	มีปัญหาน้อยที่สุด
๗.ผู้สอนไม่ค่อยสอนเนื้อหาปล่อยให้ผู้เรียนค้นคว้าเอง	๑.๓๖	.๖๒	มีปัญหาน้อยที่สุด
รวม	๑.๔๑	.๕๕	มีปัญหาน้อยที่สุด

จากตาราง ๑๒ ภาพรวมของปัญหาด้านอาจารย์ผู้สอนของกลุ่มตัวอย่างจะเห็นได้ว่า
ระดับการแปลความอยู่ในระดับมีปัญหาน้อยที่สุด ($\bar{X}=๑.๔๑$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าในรายชื่อผู้
สอนวิจัยมีปัญหาในการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=๑.๓๕$) รองลงมาคือใน
รายชื่อผู้เรียนขาดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและรายชื่อผู้สอนวิจัยไม่มีความเป็นกันเองกับ
นักศึกษามีค่าเฉลี่ย $\bar{X}= ๑.๔๑$ และ $\bar{X}= ๑.๔๐$ ตามลำดับ ในขณะที่รายชื่อผู้สอนไม่แม่นยำในเนื้อหา
ที่สอนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตาราง ๑๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
เนื้อหาวิชา

ปัญหา	\bar{X}	S.D	การแปลความ
๑.เนื้อหาที่เรียนในวิชาวิจัยไม่ได้ทำให้ท่านมีความรู้เพิ่มขึ้น	๑.๕๕	.๕๒	มีปัญหาน้อยที่สุด
๒.โอกาสในการเลือกเรียนเนื้อหาที่น่าสนใจมีจำกัด	๒.๓๘	๑.๐๔	มีปัญหาน้อย
๓.มีเนื้อหาจำนวนมากที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาระเบียบวิธีวิจัย	๑.๖๓	.๘๔	มีปัญหาน้อยที่สุด
๔ ข้อสอบยาก	๓.๒๒	๑.๐๖	มีปัญหาปานกลาง
๕.เนื้อหาบางส่วนไม่จำเป็นในสาขาที่เรียน	๑.๘๓	.๕๖	มีปัญหาน้อย
๖.เนื้อหาที่เรียนไม่เหมาะสมกับเวลาที่สอน	๑.๘๓	.๕๔	มีปัญหาน้อย
๗.เนื้อหาที่เรียนมีสนับสนุนการเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่ท่านเรียน	๑.๗๕	.๕๒	มีปัญหาน้อยที่สุด
รวม	๒.๐๒	.๖๔	มีปัญหาน้อย

จากตาราง ๑๓ ภาพรวมของปัญหาด้านเนื้อหาที่เรียนของกลุ่มตัวอย่างจะเห็นได้ว่าระดับการแปลความอยู่ในระดับมีปัญหาน้อย ($\bar{X}=2.02$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าในรายข้อข้อสอบยากมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=3.22$) รองลงมาคือในรายข้อโอกาสในการเลือกเรียนเนื้อหาที่น่าสนใจมีจำกัดและรายข้อเนื้อหาบางส่วนไม่จำเป็นและไม่เหมาะสมกับสาขาที่เรียนและเวลาที่สอนมีค่าเฉลี่ย $\bar{X}=1.83$ และ $\bar{X}=1.83$ ตามลำดับ ในขณะที่รายข้อเนื้อหาที่เรียนในวิชาวิจัยไม่ได้ทำให้ท่านมีความรู้เพิ่มขึ้นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตาราง ๑๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปรความของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมปัญหา

ปัญหา	\bar{X}	S.D	การแปรความ
๑.ปัญหาด้านสุขภาพ	๒.๐๔	.๕๗	มีปัญหาน้อย
๒.ปัญหาด้านการเงิน	๒.๒๐	.๗๖	มีปัญหาน้อย
๓.ปัญหาด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิด	๒.๒๘	.๖๕	มีปัญหาน้อย
๔.ปัญหาด้านบ้านและครอบครัว	๑.๕๘	.๕๐	มีปัญหาน้อยที่สุด
๕.ปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียน	๒.๕๐	.๕๘	มีปัญหาน้อย
๖.ปัญหาด้านห้องสมุด	๒.๘๑	.๗๕	มีปัญหาปานกลาง
๗.ปัญหาด้านอาจารย์ผู้สอน	๑.๔๑	.๕๕	มีปัญหาน้อยที่สุด
๘.ปัญหาด้านเนื้อหาหลักสูตร	๒.๐๒	.๖๔	มีปัญหาน้อย
รวม	๒.๑๕	.๖๗	มีปัญหาน้อย

จากตาราง ๑๔ ปัญหาในการเรียนวิชาการเชิงเบี่ยงวิธีวิจัยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๘ ประเด็น คือปัญหาด้านสุขภาพ ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิด ปัญหาด้านบ้าน และครอบครัว ปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียน ปัญหาด้านห้องสมุด ปัญหาด้านอาจารย์ผู้สอน และปัญหาด้านเนื้อหาหลักสูตร จะเห็นได้ว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมีปัญหาน้อย ค่าเฉลี่ย ๒.๑๕ โดยประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีปัญหามากที่สุดคือ ปัญหาการใช้บริการห้องสมุด ค่าเฉลี่ย ๒.๘๑ รองลงมาเป็นประเด็นด้านการปรับตัวทางการเรียนและประเด็นด้านการอารมณ์และความรู้สึกนึกคิด ค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ และ ๒.๒๘ ตามลำดับ สำหรับปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีปัญหาน้อยที่สุดคือ ประเด็นด้านอาจารย์ผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเพียง ๑.๔๑ เท่านั้น

ตาราง ๑๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความปัญหาในการเรียนวิชาการะเบียบวิธี
วิจัยจำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง

ปัญหา	เพศชาย			เพศหญิง		
	\bar{X}	S.D	ระดับ ปัญหา	\bar{X}	S.D	ระดับปัญหา
๑.ปัญหาด้านสุขภาพ	๑.๕๐	.๕๒	น้อย	๒.๐๗	.๕๘	น้อย
๒.ปัญหาด้านการเงิน	๒.๓๘	.๘๘	น้อย	๒.๑๖	.๗๓	น้อย
๓.ปัญหาด้านอารมณ์และ ความรู้สึกรู้สึกผิด	๒.๒๖	.๘๑	น้อย	๒.๒๕	.๕๗	น้อย
๔.ปัญหาด้านบ้านและครอบครัว	๒.๑๐	.๖๐	น้อย	๑.๕๖	.๔๘	น้อย
๕.ปัญหาด้านการปรับตัวทาง การเรียน	๒.๕๘	.๖๖	น้อย	๒.๔๘	.๕๗	น้อย
๖.ปัญหาด้านห้องสมุด	๒.๖๖	.๗๕	ปานกลาง	๒.๘๔	.๗๕	ปานกลาง
๗.ปัญหาด้านอาจารย์ผู้สอน	๑.๔๗	.๖๒	น้อยที่สุด	๑.๔๐	.๕๔	น้อยที่สุด
๘.ปัญหาด้านเนื้อหาหลักสูตร	๒.๒๗	.๖๕	น้อย	๑.๕๘	.๖๓	น้อย

ตาราง ๑๕ เมื่อพิจารณาปัญหาตามเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๘ ประเด็นจะเห็นได้ว่าระดับปัญหาในแต่ละประเด็นไม่แตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายมีปัญหาในรายชื่อปัญหาห้องสมุดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ๒.๖๖ รองลงมาคือรายชื่อปัญหาการปรับตัวด้านการเรียน และปัญหาการเงินมีค่าเฉลี่ย ๒.๕๘ และ ๒.๓๘ ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงมีปัญหาในรายชื่อปัญหาห้องสมุดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ค่าเฉลี่ย ๒.๘๔ รองลงมามีปัญหาในรายชื่อการปรับตัวด้านการเรียน และปัญหาด้านอารมณ์และความรู้สึกผิดมีค่าเฉลี่ย ๒.๕๗ และ ๒.๒๕ ตามลำดับ สำหรับในรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดทั้งกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายและเพศหญิงคือ ปัญหาด้านอาจารย์ผู้สอน

๔.ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาการระเบียบวิธีวิจัย

ตาราง ๑๖ ความถี่ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นว่าวิชาการระเบียบวิธีวิจัยมีความสำคัญในระดับปริญญาตรี

ความคิดเห็น	ความถี่
๑ สามารถนำไปใช้ในวิชาแผนงานพิเศษ	๕๘
๒ ใช้ในการทำวิจัย	๒๑
๓ ใช้ในการเรียนระดับปริญญาโท	๑๕
๔ ทำให้รู้จักการทำงานที่เป็นระบบ ระเบียบ	๑๘
๕ เป็นวิชาที่เป็นพื้นฐานการทำงาน	๑๑
๖ เป็นวิชาที่จำเป็นต่อสาขาที่เรียน	๖
๗ สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน	๓
๘ เป็นการเปิดโอกาสให้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	๓
๙. สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาต่างๆได้	๒
๑๐ ช่วยฝึกความรับผิดชอบ การทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้รู้จักภาษาวิชาการ	๑

จากตาราง ๑๖ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำคัญของวิชาการระเบียบวิธีวิจัยจะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าวิชานี้มีความสำคัญที่จะนำไปใช้ในวิชาแผนงานพิเศษมีความถี่สูงสุด (๕๘ คน) รองลงมาความคิดเห็นว่าสามารถใช้ในการทำวิจัย และใช้ในการเรียนระดับปริญญาโท มีความถี่ ๒๑ และ ๑๕ ตามลำดับ ส่วนการช่วยฝึกความรับผิดชอบ การทำงานเป็นกลุ่ม และการทำให้รู้จักภาษาทางวิชาการมีความถี่น้อยที่สุด

ตาราง ๑๗ ความถี่ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
๑.ควรเพิ่มเวลาเรียนมากกว่านี้	๑๐
๒.ควรมีหนังสือประกอบการบรรยาย	๕
๓.ข้อสอบยาก	๘
๔.ควรมีสื่อการสอนที่หลากหลาย	๗
๕.เนื้อหาครบ สาระดี	๕
๖.ควรสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย	๔
๗.ควรให้มีการปฏิบัติมากกว่านี้ /ควรมีเนื้อหาที่ดึงดูดใจผู้เรียน / ควรเพิ่มเนื้อหา/ ทำให้ได้ความรู้ใหม่ๆ ควรแจกเอกสารการสอนก่อนเข้าสอน/ควรใช้เวลาค้นคว้ามากกว่านี้	๒
๘.ควรให้นักศึกษาทำคนละเรื่อง/ควรให้นักศึกษาคิดหัวข้องานวิจัยด้วยตนเอง/ ควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมมากกว่านี้/เนื้อหาบางเรื่องยากเกินไป เช่น สถิติ /ควรมีตัวอย่างงานวิจัยมากๆ /ไม่ควรเรียนรวมห้อง	๑

จากตาราง ๑๗ ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัยมีความคิดเห็นพอจะสรุปได้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องควรเพิ่มเวลาเรียนมีจำนวนความถี่สูงสุด (๑๐) รองลงมา มีความคิดเห็นในเรื่องควรมีหนังสือประกอบ และข้อสอบยาก มีความถี่ ๕ และ ๘ ตามลำดับ ส่วนความคิดเห็นในเรื่องควรให้นักศึกษาทำคนละเรื่อง/ควรให้นักศึกษาคิดหัวข้องานวิจัยด้วยตนเอง/ ควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมมากกว่านี้/เนื้อหาบางเรื่องยากเกินไป เช่น สถิติ /ควรมีตัวอย่างงานวิจัยมากๆ / ไม่ควรเรียนรวมห้อง มีความถี่อยู่ที่ ๑

๕. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการะเบียบวิธีวิจัย

ตาราง ๑๘ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยปัญหาที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์วิชาการะเบียบวิธีวิจัย

ปัจจัย	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	Y
X ₁	1.000	.118	-.023	-.136	-.071	.045	-.162	-.025	-.046	-.152	.537**
X ₂		1.000	-.052	.024	-.168	-.007	-.224*	-.043	-.006	-.131	.141
X ₃			1.000	.297**	.390**	.232*	.265**	.190	.100	.082	-.113
X ₄				1.000	.290**	.359**	.256**	.057	.324**	.193	-.226*
X ₅					1.000	.181	.560**	.117	.191	.205*	-.188
X ₆						1.000	.393**	.204*	.409**	.258**	-.069
X ₇							1.000	.369**	.291**	.418**	-.274**
X ₈								1.000	.237*	.200*	.049
X ₉									1.000	.645**	.006
X ₁₀										1.000	-.175

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง ๑๘ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการะเบียบวิธีวิจัยของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มี ๒ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการะเบียบวิธีวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ คือปัจจัยคะแนนเฉลี่ยสะสม (X₁) และปัจจัยปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียน (X₂) ของนักศึกษา ส่วนปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ ปัจจัยการมีส่วนร่วมในการเรียน (X₃) ปัจจัยปัญหาสุขภาพ (X₄) ปัจจัยปัญหาการเงิน (X₅) ปัจจัยปัญหาอารมณ์ และความรู้สึกลึกคิด (X₆) ปัจจัยบ้าน และครอบครัว (X₇) ปัจจัยห้องสมุด (X₈) ปัจจัยอาจารย์ผู้สอน (X₉) และปัจจัยเนื้อหาหลักสูตร (X₁₀)

๖.แบบจำลองทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัย

ตาราง ๑๕ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์วิชาการเบี่ยงวิธีวิจัย เป็นเกณฑ์ โดยใช้การวิเคราะห์แบบ Stepwise

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย(b)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SEb)	t	Sig
ค่าคงที่	๑๑.๐๗๕	๒.๑๖๖	๕.๑๑๔	.๐๐๐
คะแนนเฉลี่ยสะสม	๓.๓๔๕	.๕๕๕	๖.๐๓๔	.๐๐๐
ปัญหาด้านการปรับตัวในการเรียน	-๑.๐๘๑	.๔๗๕	-๒.๒๗๓	.๐๒๕

R=๐.๕๗ , R²=.๓๑.๒ , SE=๒.๗๕๘ , F=๒๓.๖๔๒ , SigF=.๐๐๐

จากตาราง ๑๕ จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยสะสม และปัญหาด้านการปรับตัวในการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัยที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่.๐๕ โดยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกเนื่องจากค่า R= .๕๗ หรือสามารถอธิบายความผันแปรของคะแนนสอบของวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัย หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ ๓๑.๒

แบบจำลองในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัยในการศึกษาคั้งนี้คือ

$$\hat{Y} = 11.075 + 3.345 X_1 - 1.081 X_2$$

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช ในครั้งนี้มีวิธีดำเนินการสรุปได้ ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการเรียนการสอนในการเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัยของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน ในภาคเรียนที่ ๒/๒๕๔๘

๒. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัยของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ ๒/๒๕๔๘

๓. เพื่อสร้างแบบจำลองทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัยของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน ในภาคเรียนที่ ๒/๒๕๔๘

สมมติฐานในการวิจัย

๑. นักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน น่าจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัยแตกต่างกัน

๒. ปัญหาด้านสุขภาพ ด้านการเงิน ด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิด ด้านครอบครัว ด้านการปรับตัวในการเรียน ด้านห้องสมุด ด้านอาจารย์ และด้านเนื้อหาหลักสูตร ของนักศึกษาน่าจะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัยของนักศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวชที่ลงทะเบียนในวิชาการเบี่ยงวิธีวิจัย ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๘

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (หลักสูตร ๔ ปี) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช จำนวน ๑๑๓ คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัยเท่านั้น โดยผลสัมฤทธิ์ดังกล่าวได้จากคะแนนสอบกลางภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๘ ซึ่งได้มีการปรับฐานคะแนนให้เป็นฐานร้อยเท่ากัน

ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระไว้ ๓ ปัจจัย ดังนี้

๑. ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ประกอบด้วย เพศ คะแนนเฉลี่ยสะสม ความต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ความคาดหวังด้านอาชีพ

๒. ปัจจัยด้านการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัย ประกอบด้วย ทักษะคิดเกี่ยวกับความยากง่ายในการทำวิจัย ความถี่ในการทบทวนบทเรียน ระดับการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

๓. ปัจจัยด้านปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา ประกอบด้วย ปัญหาด้านสุขภาพ ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิด ปัญหาด้านบ้านและครอบครัว ปัญหาด้านการปรับตัวในการเรียน ปัญหาด้านห้องสมุด ปัญหาด้านอาจารย์ ปัญหาด้านเนื้อหาหลักสูตร

ตัวแปรตาม ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถาม ๔ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลสภาพทั่วไป ได้แก่ เพศ คะแนนเฉลี่ยสะสม ความต้องการเรียนต่อ อาชีพที่ต้องการทำในอนาคต

ตอนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัย ได้แก่ คะแนนสอบกลางภาคเรียน ทักษะคิดในการทำวิจัย การทบทวนบทเรียน การมีส่วนร่วมในการเรียน

ตอนที่ ๓ ข้อมูลปัญหาของนักศึกษา ได้แก่ ปัญหาด้านสุขภาพ ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านอารมณ์และความรู้สึก ปัญหาด้านบ้านและครอบครัว ปัญหาด้านการปรับตัวในการเรียน ปัญหาด้านห้องสมุด ปัญหาด้านอาจารย์ผู้สอน และปัญหาด้าน

เนื้อหาวิชา

ตอนที่ ๔ ข้อมูลข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ได้แก่ความคิดเห็นว่าวิชาระเบียบวิธีวิจัยมีความสำคัญต่อการเรียนในระดับปริญญาตรี และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเชื่อมั่นแล้ว มาให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามในสัปดาห์สุดท้ายของการเรียนการสอนวิชาระเบียบวิธีวิจัย ประจำภาคเรียนที่ ๒/๒๕๔๘ และให้ตัวแทนห้องรวบรวมส่งคืนที่ผู้วิจัย

๒. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน ๑๐๒ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๖๘

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ข้อมูลสภาพทั่วไป คิดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๒. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัย วิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product moment Correlation Coefficient)

๓. สร้างแบบจำลองพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัย โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยถดพหุคูณ (Stepwise Mutiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์

๑. สภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๓.๐๐- ๓.๔๕ มีจำนวนสูงสุด และต้องการเรียนต่อในระดับปริญญาตรี ส่วนอาชีพที่ต้องการทำในอนาคตมากที่สุดคืออาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว

คะแนนการสอบกลางภาคอยู่ระหว่าง ๑๖ - ๒๐ คะแนนเป็นส่วนใหญ่โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๑๘.๕ สำหรับทัศนคติที่มีต่อการทำวิจัยกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ายากแต่พอทำได้จำนวนสูงสุด

และการทบทวนบทเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทบทวนเป็นบางครั้ง ส่วนการมีส่วนร่วมในการเรียนของกลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ที่ ๓.๓๕

ปัญหาในการเรียนวิชาการเขียนวิธีวิจัยในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในระดับน้อยโดยกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในประเด็นปัญหาห้องสมุดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และประเด็นปัญหาอาจารย์ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาการเขียนวิธีวิจัยในด้านความสำคัญต่อการเรียนในระดับปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าสามารถนำไปใช้ในการเรียนวิชาแผนงานพิเศษมีความถี่สูงสุดในขณะที่มีความเห็นว่าช่วยฝึกความรับผิดชอบ การทำงานเป็นกลุ่ม และทำให้รู้จักการใช้ภาษาเชิงวิชาการมีความถี่ต่ำสุด ส่วนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมกลุ่มตัวอย่างเสนอแนะให้เพิ่มเวลาในการเรียนมากกว่านี้มีความถี่สูงสุด และควรให้นักศึกษาทำวิจัยคนละเรื่อง ควรให้นักศึกษาคิดหัวข้องานวิจัยเอง ควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมมากขึ้น เนื้อหาบางเรื่องยากเกินไป ไม่ควรเรียนรวม ควรมีการทำรายงานมากกว่านี้เพื่อฝึกทักษะความรู้ความเข้าใจ และอาจารย์ให้ความเอาใจใส่เป็นอย่างดี มีความถี่น้อยที่สุด

๒. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการเขียนวิธีวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช ได้แก่เพศ ความต้องการศึกษาต่อ ความถี่ในการทบทวนบทเรียน ระดับการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ปัจจัยด้านปัญหาสุขภาพ ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิด ปัญหาด้านบ้านและครอบครัว ปัญหาด้านห้องสมุด ปัญหาอาจารย์ผู้สอน และปัญหาเนื้อหาในหลักสูตร

๓. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการเขียนวิธีวิจัย ที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนได้มี ๒ ปัจจัยคือ ปัจจัยคะแนนเฉลี่ยสะสมและปัจจัยปัญหาการปรับตัวทางการเรียน

๔. แบบจำลองพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนวิธีวิจัยของนักศึกษาของภาคเรียนที่ ๒/๒๕๔๘ ได้แก่

$$\hat{Y} = 0.007 + 0.045X_1 - 0.001X_2$$

อภิปรายผล

๑. จากการศึกษาค้นคว้าแนวคิดในเรื่องการเรียนรู้ Gagne ได้ระบุสถานการณ์ที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้มี ๓ ประการคือ ผู้เรียน สภาวะการณืแวดล้อม และทัศนคติของผู้เรียน และแนวคิดของ Klausmeir ได้เน้นให้เห็นถึง คุณลักษณะของผู้เรียนว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการอธิบายถึงประสิทธิภาพการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาและกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้

โดยผู้วิจัยได้นำคุณลักษณะของผู้เรียนมาจำแนกเป็น ๓ ปัจจัยคือ ปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการเรียนวิชาการแบบวิธีวิจัย และปัจจัยด้านปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา และมองว่าทั้ง ๓ ปัจจัยน่าจะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการแบบวิธีวิจัย และเมื่อทำการศึกษาแล้วพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการแบบวิธีวิจัยคือ คะแนนเฉลี่ยสะสมที่เป็นหนึ่งในปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล และปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียนของนักศึกษา หนึ่งในปัญหาส่วนตัวของนักศึกษา มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการแบบวิธีวิจัย

๒. ปัจจัยด้านคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการแบบวิธีวิจัยอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ ปัจจัยด้านคะแนนเฉลี่ยสะสมดังกล่าวถือเป็นการยืนยันแนวคิดของ Gagne และKlausmeir ที่กล่าวว่า ผู้เรียนจะมีการเรียนรู้ได้ดีมากขึ้นเพียงใดจะเกี่ยวข้องกับความสามารถของบุคคลผู้นั้น ซึ่งคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาจัดเป็นการแสดงถึงทักษะทางสติปัญญา อันเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งของความสามารถในการเรียนรู้ของบุคคล จะเห็นได้ว่าสอดคล้องกับแนวคิดของประภาพรรณ สุวรรณสุข (๒๕๑๓) และสุวิมล ว่องวานิช (๒๕๔๕) ที่กล่าวว่า ระดับสติปัญญาหรือความสามารถทางสติปัญญา เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

๓. ปัจจัยด้านการปรับตัวทางการเรียนของนักศึกษาเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการแบบวิธีวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ผลการศึกษาที่ได้ครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของอรพินทร์ นิมิตรนิวัฒน์ (๒๕๒๒) และอังฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ ชูชม (๒๕๓๐) ที่ว่า ปัญหาการปรับตัวทางการเรียนเป็นหนึ่งในตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัย

๑. งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาศึกษาเฉพาะด้านของผู้เรียน ดังนั้นหากมีผู้สนใจทำการศึกษาในเรื่องนี้น่าจะนำปัจจัยด้านอื่น เช่น ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านทัศนคติของผู้เรียน มาเป็นปัจจัยร่วมทั้งนี้เพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

๒. การเรียนการสอนวิชาการแบบวิธีวิจัย จากข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างทำให้ผู้วิจัยนำมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวิชานี้ได้แก่

ควรมีเอกสารประกอบการเรียนทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้มีเวลาศึกษาทำความเข้าใจ
ในเนื้อหาวิชาก่อนเข้าเรียน

ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายมีการใช้สื่อการสอนให้สอดคล้อง
กับเนื้อหาวิชา ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะต่างๆ

ควรมีเทคนิควิธีในการดึงนักศึกษาให้เข้ามามีส่วนร่วมในการเรียน อาจอยู่ในรูป
ของการนำเสนองานหน้าชั้นเรียน การอภิปรายกลุ่ม การแสดงความคิดเห็นต่อตัวอย่างงานวิจัยใน
เชิงวิชาการ เป็นต้น

๓.การเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ จากแบบจำลองพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนนี้อาจนำไป
ใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาและให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่มีปัญหา ทั้งนี้เพื่อให้เพิ่มประสิทธิ
ภาพและประสิทธิผลให้กับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ, กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. การศึกษาองค์ประกอบที่มี

อิทธิพลต่อการเรียนต่อ และการเลือกวิถีชีวิตของนักเรียน. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๒๖.

ชูชีพ อ่อนโคกสูง. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,

๒๕๓๒.

ทรงสิริ วิจิราพันธ์. รายงานการวิจัยเรื่องการประเมินผลวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม.

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต ไซติเวจ, ๒๕๔๐.

ทิพาวดี เอมะวรรณ. การพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษา.

คณะกรรมการวิจัยเสริมหลักสูตร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,

๒๕๔๔.

บุญชม ศรีสะอาด. การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, ๒๕๓๗.

พศิน แดงจวง. องค์ประกอบที่อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการสำเร็จการศึกษา

ระดับบัณฑิตศึกษาภาคพิเศษ ของนักศึกษา สังกัดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ,

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๗.

พิชญ์ พุกผาสุข. ปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในวิชาสถิติ 1. สถาบัน

เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาลัยเขตพนมพิชการพระนคร, ๒๕๔๘.

ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๔.

ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ. เทคนิคและวิธีสอน. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ. ๒๕๔๑.

ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ

: สุวีริยะสารีน, ๒๕๓๘.

วัลลภ กันทรัพย์.” ทำไมจึงเน้นกระบวนการเรียนการสอน” วารสารการวิจัยทางการศึกษา.

สำนักทดสอบทางการศึกษา. กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. (๑๕-๑๕), ๒๕๓๔.

ฝ่ายวางแผนและพัฒนา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไซติเวจ. รายงานประจำปี

๒๕๔๑. ฝ่ายวางแผนและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไซติเวจ,

มปป.

- สมชาย ไมตรี. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทัศนคติต่อวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ :
เปรียบเทียบนักศึกษาสอบเข้าตรงและนักศึกษาสอบผ่านทบวงมหาวิทยาลัย
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
, ๒๕๔๒.
- สุกัญญา สวัสดิเวทิน. การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวและอัตมโนทัศน์ของ
นักศึกษาที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนดีและไม่ดี : การศึกษาเฉพาะกรณีโครงการ
นักศึกษาเรียนดีจากชนบท , งานแนะแนวการศึกษา กองกิจการนักศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , ๒๕๒๘.
- สุวิมล ว่องวานิช. เกล็ดลับการทำวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรไทย,
๒๕๔๕.
- อรพินทร์ นิมิตรวิวัฒน์. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาส่วนตัวและความสัมฤทธิ์ผล
ของนักศึกษามหาวิทยาลัย. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๒.
- อัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ สุขุม. การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนต่ำกว่าระดับความสามารถกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ ,
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร , ๒๕๓๐.
- อัจฉรา สุขารมณ และอรพินทร์ สุขุม. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทัศนคติ และนิสัย
ในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท, สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร , ๒๕๓๑.
- อุทุมพร (ทองอุไร) จามรมาน . สอนไปทำไม เทคนิคการสอน และวัดผลระดับอุดมศึกษา .
กรุงเทพฯ : หก. ฟันนี้พับบลิชชิง , ๒๕๔๑.
- Car V. Good. Dictionary/ Cater Good V., editor. Winifred R. Merkely, assistat editor.
New York : Me Graw-Hill, 1973.

ภาคผนวก

แบบสอบถามโครงการวิจัยเรื่อง
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการเทียบวิธีวิจัย

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย / หน้าข้อที่ท่านเลือก และเติมข้อความลงในช่องว่าง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. คะแนนเฉลี่ยสะสมเทอมล่าสุด (โปรดระบุ).....
3. หากจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้ว ท่านต้องการเรียนต่อในระดับปริญญาโทหรือไม่
 () เรียนต่อ () ไม่เรียนต่อ
4. อาชีพที่ท่านต้องการทำในอนาคตคือ
 () ประกอบธุรกิจส่วนตัว () เป็นครู/อาจารย์ในสถานศึกษา
 () ทำงานภาคเอกชน () ทำงานภาครัฐราชการ
 () ยังไม่ได้กำหนด () อื่นๆโปรดระบุ.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนาระเทียบวิธีวิจัย

5. ท่านได้คะแนนการสอบกลางภาควิชาการเทียบวิธีวิจัยที่ผ่านมาคะแนน
6. ท่านคิดว่าการทำวิจัยเป็นเรื่องยากหรือไม่
 () ยากมากที่สุด () ยากแต่พอที่จะทำความเข้าใจได้ () ไม่ยาก
7. หลังจากเรียนวิชาการเทียบวิธีวิจัยแล้ว ท่านมีการทบทวนสิ่งที่เรียนมามากน้อยเพียงใด
 () ทบทวนเป็นประจำ () ทบทวนเป็นบางครั้ง () ไม่ได้ทบทวน
8. ในช่วงที่เรียนวิชาการเทียบวิธีวิจัย ท่านทำสิ่งต่างๆต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ปัญหา	5	4	3	2	1
8.1 นั่งฟังอาจารย์ผู้สอนอย่างตั้งใจ					
8.2 ตอบคำถามเมื่ออาจารย์ถาม					
8.3 ทำงานตามที่อาจารย์มอบหมาย					
8.4 สอบถามอาจารย์เมื่อไม่เข้าใจ					
8.5 แสดงความคิดเห็นในห้องเรียน					

ส่วนที่ 3 ปัญหาของนักศึกษา

9.ท่านประสบกับปัญหาเหล่านี้มากน้อยเพียงใด

ปัญหา	5	4	3	2	1
9.1 โรคประจำตัว					
9.2 เป็นลมบ่อย					
9.3 ปวดศีรษะเสมอ					
9.4 ง่วงนอนเสมอ					
9.5 นอนไม่ค่อยหลับ					
9.6 เบื่ออาหาร					
9.7 ใจลอย ขี้ลืม					
9.8 เงินไม่พอใช้					
9.9 ต้องการงานพิเศษเพื่อหาเงิน					
9.10 ต้องอุปการะครอบครัวในด้านการเงิน					
9.11 กู้เงินมาใช้ง่ายในการเรียน					
9.12 รู้สึกว่ามีเงินใช้น้อยกว่าเพื่อนฝูง					
9.13 ต้องใช้เงินอย่างกระหนัดกระหน่ำ					
9.14 เงินไม่พอใช้					
9.15 ประสบความล้มเหลวในสิ่งที่ทำ					
9.16 รู้สึกเบื่อหน่าย ท้อแท้ในชีวิต					
9.17 ขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง					
9.18 วิตกกังวลในเรื่องต่างๆ					
9.19 ชอบแยกตัวออกจากกลุ่ม					
9.20 เป็นคนขี้อาย ประหม่าง่าย					
9.21 มีความเกียจคร้าน					
9.22 คิดถึงบ้าน					
9.23 ไม่มีเวลาให้ครอบครัว					
9.24 ต้องรับภาระทางบ้านมากเกินไป					
9.25 ขาดความรักจากคนในครอบครัว					

ปัญหา	5	4	3	2	1
9.26 ต้องดูแลและทำงานบ้าน					
9.27 การเดินทางมาเรียนลำบาก					
9.28 ชีวิตในบ้านไม่มีความสุข					
9.29 ขาดสมาธิในการเรียน					
9.30 พื้นฐานความรู้ต่ำในบางวิชา					
9.31 ขาดทักษะในการใช้ภาษาไทย					
9.32 ขาดทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ					
9.33 ไม่มีเวลาในการค้นคว้าหาความรู้					
9.34 มีความลำบากในการทำรายงานหรือพูดหน้าชั้น					
9.35 ไม่มีการวางแผนในการเรียน					
9.36 ไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนในการเรียน					
9.37 ขาดความรู้ในการใช้ห้องสมุด					
9.38 บรรยากาศห้องสมุดไม่ส่งเสริมในการค้นคว้า					
9.39 สถานที่ทำงานหรืออ่านหนังสือในมหาวิทยาลัยมีไม่เพียงพอ					
9.40 ระยะเวลาขยืมคืนหนังสือของห้องสมุดมีน้อยเกินไป					
9.41 จำนวนหนังสือในห้องสมุดมีไม่เพียงพอ					
9.42 ไม่ได้ได้รับความสะดวกในการใช้บริการจากเจ้าหน้าที่ห้องสมุด					
9.43 ผู้สอนวิจัยมีปัญหาในการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักศึกษา					
9.44 ผู้สอนวิจัยไม่ค่อยเอาใจใส่ในการสอน					
9.45 ผู้สอนวิจัยไม่มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา					
9.46 ผู้สอนไม่มีเวลาในการให้คำปรึกษา					
9.47 ผู้เรียนขาดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น					
9.48 ผู้สอนไม่แม่นยำในเนื้อหาที่สอน					
9.49 ผู้สอนไม่ค่อยสอนเนื้อหาป้อนให้ผู้เรียนค้นคว้าเอง					
9.50 เนื้อหาที่เรียนในวิชาวิจัยไม่ได้ทำให้ท่านมีความรู้เพิ่มขึ้น					

ปัญหา	5	4	3	2	1
9.51 โอกาสในการเลือกเรียนเนื้อหาที่สนใจมีจำกัด					
9.52 มีเนื้อหาในวิชาวิจัยจำนวนมากที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาวิจัย					
9.53 ข้อสอบยาก					
9.54 เนื้อหาในวิชาวิจัยบางส่วนไม่จำเป็นในสาขาที่เรียน					
9.55 เนื้อหาที่เรียนไม่เหมาะสมกับเวลาที่สอน					
9.56 เนื้อหาที่เรียนไม่สนับสนุนการเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่ท่านเรียน					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

10. ท่านคิดว่าวิชาระเบียบวิธีวิจัยมีความสำคัญต่อการเรียนในระดับปริญญาตรีหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

11. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มอย่างไรต่อการเรียนวิชาระเบียบวิธีวิจัย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ตอบแบบสอบถาม